

**Vietnamese**  
60-0911M

**Bài Giảng của Anh (Mục Sư)**  
**William Marion Branham**

*“Nhưng đến ngày mà vị Thiên sứ Thứ 7 cho nghe Tiếng mình...”*  
*(Khải Huyền 10:7)*

## **Như Ta Đã Ở Cùng Môi-se Ta Sẽ Ở Cùng Với Người Vây**

Tại Đền Tạm Branham, Jeffersonville, Indiana, USA  
Sáng Chúa Nhật, ngày 11/09/1960

# LỜI GIỚI THIỆU

Chức vụ thần kỳ của Anh (Mục sư) William Branham đã ứng nghiệm Lời dự ngôn của Chúa Thánh Linh trong sách Tiên tri Ma-la-chi 4:5-6, Luca 17:30, và Khải huyền 10:07:

“Này, Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các ngươi trước ngày lớn và đáng sợ của Đức Giê-hô-va chưa đến. Người sẽ làm cho lòng các bậc Cha [Tiên tri và Sứ đồ] trở lại cùng con cái, lòng con cái trở lại cùng các bậc Cha [Tiên tri và Sứ đồ], kéo Ta đến lấy sự rửa sả mà đánh đất này.” (Ma-la-chi 4:5-6)

“Nhưng đến ngày mà vị Thiên sứ [Sứ giả] Thứ Bảy [Thời kỳ Sau rốt] cho nghe Tiếng [Sứ điệp Thời đại] mình và thổi loa [Lời giảng Cảnh báo], thì sự Mậu nhiệm [Khải thị và Dự ngôn] Đức Chúa Trời sẽ nên trọn, như Ngài đã phán cùng các Tôi tớ Ngài, là các đấng Tiên tri.” (Khải huyền 10:7)

Chức vụ truyền giảng trên khắp thế giới này đã dẫn đến thời kỳ cao điểm nhất của các Lời dự ngôn trong Kinh thánh, và là một sự nối tiếp công việc của Đức Chúa Trời qua Chúa Thánh Linh trong Thời kỳ Sau rốt này. Chức vụ này cũng đã được nhắc tới trong Kinh Thánh, để chuẩn bị cho ngày Tái lâm của Đấng Christ.

Nguyện xin những Lời được in ra trên những trang giấy này cũng sẽ được ghi tạc trên chính tấm lòng của các bạn, khi bạn đọc tập bài giảng này với một tâm tình cầu nguyện cùng Ngài.

Cho dù với mọi nỗ lực để thực hiện được một bản dịch chính xác, nhưng các tập tin ghi âm bài giảng bằng tiếng Anh của anh (Mục sư) Branham vẫn là bản gốc đáng tin cậy nhất.

Tất cả 1.200 bài giảng (Sứ điệp Thời đại) tiếng Anh của Anh (Mục sư) William Branham đã được ghi âm lại và đã được biên soạn thành sách đều có thể tự do hạ tải; Và hiện nay đã có gần 500 bài đã được dịch thành văn bản chữ Việt và có hơn 380 bài đã được ghi âm bằng tiếng Việt, đều có thể hạ tải miễn phí từ trên mạng

<http://Vn.Bibleway.org> và

<http://www.messagehub.info/vi>

Tập bài giảng này có thể được tự do sao chép và phân phát, miễn là nó phải được in ra toàn bộ không sửa đổi nội dung và phải được phân phát miễn phí.

# Như Ta Đã Ở Cùng Môi-se Ta Sẽ Ở Cùng Với Người Vây

<sup>1</sup> Lại ra ngoài sáng hôm nay... [Băng trắng - Biên tập]... Giác ngủ tôi qua. Tôi hy vọng tất cả chúng ta đã có được điều đó, và cảm thấy được nghỉ ngơi ngày hôm nay.

Khi tôi đứng trong phòng đương suy nghĩ, và Billy Paul đặt vào hai lăm xu sáng hôm nay. Tôi nhớ rằng tôi đứng trên cùng bực giảng này khi Frankie Weber, một người hàng xóm ở đây... Anh và tôi cùng cấp sách đến trường. Và tôi lúc đó khoảng chừng 21, hay 22 gì đó, còn anh ta thì 25 tuổi. Và khi anh ta đặt vào đồng 25 xu, tôi nghĩ, “Ồ, tôi, Frankie đã già rồi, anh ta sắp chết. Và - và bây giờ”, tôi nghĩ, “Tôi sẽ làm gì khi tôi đến tuổi đó, tuổi 25?” Và bây giờ đứa con trai của tôi cũng đặt vào đồng 25 xu. Thời gian trôi qua thật nhanh và có vẻ như nó không chờ ai cả. Trong lúc còn ngày thì chúng ta hãy cùng làm việc, vì sẽ đến lúc tuổi tác sẽ không cho phép chúng ta làm việc nữa. Và tôi luôn thích có những người đồng hành lâu năm, “Ca tụng cuộc sống,” “Với sự tiễn biệt, để lại phía sau chúng ta những dấu chân trên bãi cát của thời gian.” Chúng ta phải tạo nên những dấu chân trong lúc mỗi người trong vòng chúng ta còn có thể, mỗi ngày chúng ta hãy đếm xem sự vinh hiển mà chúng ta có thể làm cho Ngài.

<sup>3</sup> Một vài đêm trước đây, hay là 2 tuần trước đây, nó đã là... Chúa ban cho những khái tượng, như chúng ta đã hoàn toàn chắc chắn ở đây. Và tôi đã có một khái tượng lạ xảy ra với tôi khi tôi đi Kentucky. Tôi nói với những người ở trong buổi nhóm dưới đó, “Có điều gì đó sắp xảy ra.”

Tôi đứng và nhìn trước tôi, khoảng chừng 3 giờ sáng trong phòng, một người đàn ông, ẩn trong bóng tối, không giống như những anh chị em da màu. Người đàn ông này hoàn toàn khác. Thân thể ông là một thân thể được ghép lại bởi những đoạn thép, và ông ta đang tiến đến như muốn ôm chặt lấy tôi. Và sự bảo vệ của tôi lúc đó là một cái dao cạo trên bàn, nhưng chẳng có nghĩa lý gì, nó không đủ để bảo vệ tôi. Do vậy, Chúa đến và giúp tôi thoát khỏi người đàn ông bí ẩn đó. Ông là một người được ghép thép vào trong thân thể. Tôi có thể nhìn thấy điều đó khi ông giơ cánh tay của ông lên, những miếng thép được ghép dính vào da của ông, giống như những cổ máy chuyển động. Tôi cho là, có lẽ, một cái đập mạnh sẽ không xuyên thủng ông ta, giống như một - một vài con thú, một con rùa hay chẳng hạn con gì đó, về phía anh ta. Anh ta đã ở phía sau tôi. Tôi có một ý tốt rằng đó là cái gì và nó cũng có ý nghĩa gì.

<sup>5</sup> Nhưng rồi sáng thứ Ba vừa rồi, khoảng chừng 3 giờ sáng, điều gì khác nữa lại xảy ra. Lúc đó tôi đang ở nhà, và đứng trước tôi trong phòng, là một

Đấng Thiêng liêng Phán những Lời mà tôi chẳng hiểu. Và thời gian mà Ngài xúc dầu thì ở gần. Và tôi không thể nghe rõ Người nói gì, nhưng Người là một Đấng Thánh. Và Người nói, “7 ngày nữa, người sẽ đứng như Môi-se đứng,” hay là “sẽ như là Môi-se”, hay thứ gì đó liên quan về Môi-se. Điều đó cứ ở trong tôi trong những ngày kế tiếp, đó là ngày thứ Sáu. Tôi không biết điều đó có ý nghĩa gì. Tôi biết rằng Ngài sẽ giải thích nó, cho dầu nó là gì đi nữa, “Người sẽ đứng,” hay là “Sẽ phải đứng”, hay là “Ở nơi”, hay là thứ gì đó mà có liên quan đến Môi-se. Tôi không nghĩ nhiều về nó. Tôi kể với gia đình tôi và những người yêu dấu của tôi, rằng tôi đã nhìn thấy một vị Thánh. Tuy nhiên Người nói như một Con Người.

Rồi tôi để ý Sự điệp của tôi vào tối vừa rồi, Chúa đã khiến tôi chọn Môi-se để giảng. Và sáng hôm nay là về Môi-se và những người kế tục ông. Và đoạn Kinh thánh mà tôi giảng sáng hôm nay, cũng có liên quan đến Môi-se và Giô-suê. Và đoạn Kinh thánh này, Giô-suê chương 1, luôn luôn là một đoạn Kinh thánh hay và nổi bật: Tôi chưa bao giờ giảng nó trong cuộc đời của tôi, nhưng bây giờ tôi sẽ cố thử giảng về đoạn Kinh thánh đó sáng hôm nay.

<sup>7</sup> Khoảng chừng 2 năm trước đây, tôi nhìn thấy Kinh thánh, trong phòng, đi xuống và đứng chỗ tôi đang đứng và một cánh tay từ trên giơ xuống và lật những trang Kinh thánh, lật chúng ra, và lật tới trang Giô-suê chương 1 câu 9 thì dừng lại, lật một cách chậm rãi. Tôi đã luôn mong chờ giờ phút này, và bây giờ tôi cảm thấy đó là ý muốn của Đức Chúa Trời để tôi giảng liên quan về nó.

Chớ quên buổi nhóm tối nay, nếu các - các bạn có thể đến và không có trách nhiệm nào. Nếu Hội thánh cần sự giúp đỡ của các bạn, tại sao, chúng tôi chắc chắn đã đề xuất các bạn với Hội thánh. Sáng hôm nay chúng ta sẽ cùng cầu nguyện cho những người đau ốm sau giờ giảng. Và tôi nghĩ sau đó sẽ có thánh lễ Báp-têm. Và tối hôm nay, Chúa cho phép, tôi muốn giảng về, “Năm Định nghĩa Minh Chứng Về Hội Thánh thật Của Đức Chúa Trời Hằng Sống,” và mỗi thông công của chúng ta với nó, với Tân Ước, và mỗi thông công của chúng ta với Hội thánh này. Buổi nhóm sẽ bắt đầu, buổi nhóm ngợi khen, vào lúc 7 giờ 30, và sẽ cố gắng bắt đầu giảng vào lúc 8 giờ. Chúng ta sẽ kết thúc vào lúc 9 giờ 30, nếu Chúa cho phép.

<sup>11</sup> Tôi tin tưởng rằng ngày hôm nay sẽ không phải là rằng không số nào trong những lời này... Khi tôi bắt đầu vào sứ mệnh, rằng không ai sẽ không nhìn thấy nó, bởi vì nó rất quan trọng đến nỗi các bạn phải đặt tất cả mọi thứ qua một bên và nghĩ như chúng ta mong chờ Đức Thánh Linh.

Trước khi bước vào những Lời huyền diệu và cao trọng này, tôi muốn nhờ người anh em tốt của tôi và người đồng cộng tác, Tiến sĩ Lee Vayle, đứng dậy và cầu nguyện cho chúng ta trước khi chúng ta mở Lời ra. Xin

bây giờ đã ở đây. Bây giờ, nó tùy thuộc vào chúng ta để quyết định đức tin của chúng ta.

Hãy nhớ rằng, giống như một đứa trẻ, nếu có một tai ách, thì hãy nhìn nó một cách như không có. Nếu có một căn bệnh, thì hãy nhớ rằng nó không còn đó nữa. Hãy phớt lờ đi mọi tai ách, bất cứ thứ gì mà đi ngược lại với những gì đã cầu xin. Nhiều lần... Mọi đứa trẻ mà đến với Chúa đều phải chịu thử thách. Chúng ta cũng được thử thách để xem chúng ta tin hay không. Và các bạn sẽ phải đối diện với chiến tranh và các nan đề. Nhưng hãy nhớ rằng chúng ta đang trong trận chiến.

<sup>327</sup> Nguyên Chúa chúc phúc trên các bạn. Tôi yêu các bạn, và tôi, bởi sự giúp sức của Chúa, tôi hi vọng Ngài để cho tôi phục vụ các bạn như là đầy tớ của Ngài trong những năm này và nhiều năm sắp đến nữa, đó là lời cầu nguyện của tôi. Hãy luôn cầu nguyện cho tôi.

Và bây giờ hãy nhớ tối nay: “Năm Định Nghĩa Không Thể Chối Cãi Về Hội Thánh Thật của Đức Chúa Trời Hằng Sống.” Cho đến khi đó, chúng ta hãy đứng lên, chỉ một vài phút.

Ồ, có lẽ báp-têm sao? [Anh Neville nói, “Tôi tin là có lẽ báp-têm.” - Bt]Ồ, một buổi lễ Báp-têm sao? Những người được báp-têm có ở đây không vậy? Xin hãy giơ tay các bạn lên, bất cứ ai được làm báp-têm. 1, 2, 3... Vâng, tôi rất, rất tiếc, các bạn à.

Bây giờ, đối với những ai mà phải rời, tôi sẽ giải tán. Những người còn lại hãy ở lại vì lễ báp-têm, nếu muốn. Chúng ta có một buổi lễ Báp-têm, chỉ trong một vài phút.

<sup>331</sup> Lạy Cha, xin đi về cùng những người mà phải bước đi với ơn phước của Ngài, sự thương xót và ân điển của Ngài ở trên họ, tạ ơn Cha vì tất cả những điều đã được thực hiện sáng hôm nay, khi chúng con dần bước đi ra khỏi núi, và bắt đầu tiến lên trên. Lạy Chúa, xin cho tất cả chúng con bước vượt qua mọi bậc thang, cho đến khi chúng con đến được với vương quốc của Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin ở cùng chúng con giờ này. Xin tha thứ tội lỗi của chúng con, những người mà ở lại đây để được báp-têm cho sự tha thứ tội lỗi của họ, trong Danh của Chúa Jêsus Christ, cầu xin những điều này được ban cho bởi Ngài.

Xin nhóm chúng con lại tối hôm nay. Cầu xin Chúa ngự và chúc phúc trên chúng con tối nay. Cầu xin Chúa ban cho chúng con một đêm tuyệt vời. Xin Chúa cho những người còn bị bối rối, còn lưỡng lự, trở nên tin nhận, giải toả hết mọi thắc mắc tối hôm nay. Xin nhậm lời, Cha ôi, vì chúng con cầu xin trong Danh của Chúa Jêsus. A-men!

Được rồi, bây giờ các bạn có thể ngồi nếu các bạn muốn, trong lúc chúng tôi chuẩn bị cho thánh lễ Báp-têm.

và đây cũng là lần thứ hai, xin hãy chữa lành cho bé, trong Danh Chúa Jêsus. A-men!

<sup>319</sup> Anh... [Có một anh em nói với Anh Branham... - Bt] Anh em của chúng ta cần được sự cứu rỗi. Anh có tin nhận Chúa Jêsus như là Cứu Chúa của anh không? Anh có tin rằng Ngài chết cho anh và Ngài đã sống lại không? Bây giờ anh cầu xin Ngài như là Cứu Chúa của cuộc đời anh à?

Trong Danh của Chúa Jêsus Christ, xin xua tan mọi câu hỏi tội lỗi trong nhận thức của người anh em này. Để cho anh em của chúng ta...?... Ngày mà khi...?... Cuộc đời của anh ta bây giờ là Cơ-độc nhân, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

Hãy quay xuống phía dưới Hội thánh và hãy nói “Tôi tin nhận Chúa Jêsus như là Cứu Chúa của cuộc đời tôi.” [Người đàn ông nói, “Tôi tin nhận Chúa Jêsus như là Cứu Chúa của đời tôi.” - Bt.] Bây giờ, rằng anh thật sự vui sướng vì tội lỗi của anh đã được tha hết bởi Huyết của Chúa Jêsus Christ. Đó là điều mà chúng ta muốn (A-men!), một sự chữa lành kép...?...

<sup>322</sup> Tôi đã làm trọn thêm điều đó sáng hôm nay bởi Sứ điệp mà tôi đã có và những điều tôi đã biết, tôi đã-tôi đã theo đuổi sứ mệnh nhiều hơn những gì tôi đã làm trọn trong năm năm qua, bởi vì tôi đã tìm thấy ý muốn thật sự của Đức Chúa Trời.

Có thể nó là một điều khó khăn cho tôi để thay đổi từ chức vụ này qua chức vụ khác. Nhưng nó không hề thay đổi chức vụ, nó chỉ nâng chức vụ lên một tầm cao mới hơn. Đó là sứ mệnh đầu tiên. Tất cả những điều này đã được xây dựng trên nền tảng chức vụ đó. Bây giờ đã đến lúc.

Với tất cả tấm lòng của tôi, tôi tin vào tất cả những người mà tôi đã cầu nguyện cho. Tôi tin rằng họ sẽ khoẻ mạnh, bình phục lại. Và với tất cả những bằng chứng mà chúng ta có, những bằng chứng mà Chúa đã bày tỏ từ năm này qua năm khác là những chứng cứ xác thật của Kinh thánh sống lại, khi đó làm sao nó thất bại được? Nó không thể nào có thể thất bại được.

<sup>325</sup> Chỉ có một cách duy nhất để làm cho nó sai là: Đó là, các bạn không có đức tin ở nó. Nếu chính Chúa Jêsus đứng ở đây, và sẽ cầu nguyện cho các bạn, và làm giống hầu hết những hành điều mà chúng ta làm buổi sáng hôm nay, sẽ không còn điều nào xảy ra nếu các bạn tin với sự đo lường của đức tin rằng-không còn điều nào xảy ra, hơn những gì sẽ xảy ra, nếu các bạn tin với đức tin thật sự. Bởi vì tôi chỉ là người đại diện cho Ngài. Tôi cũng là một tội nhân nhưng tôi đã được cứu do bởi sự thương xót của Ngài, chỉ là một con người giống các bạn mà thôi, chỉ là một con người bằng xương bằng thịt. Nhưng Đức Chúa Trời phải có một lối ra ở đâu đó. Và Ngài đã minh chứng nó bằng Lời của Ngài, Ngài cũng đã chứng minh nó bởi chức vụ nữa, Ngài cũng chứng minh nó bởi Thiên sứ của Chúa, và nó

mời Anh Vayle. [Anh Vayle bắt đầu cầu nguyện... - Bt] Cảm ơn anh, Anh Vayle, về lời cầu nguyện được hà hơi đổ với Đức Chúa Trời.

<sup>13</sup> Và bây giờ, chúng ta hãy cùng nhau mở Kinh thánh. Có thật nhiều điều cần phải nói, nhưng tôi nhìn thấy có rất nhiều người đứng dựa vào tường và đứng ở phía sau, và nhiều người... Tôi tin rằng một ngày mới đang đến với chúng ta. Bây giờ, trong đoạn Kinh thánh mà chúng ta đọc sáng hôm nay, chúng ta hãy cùng nhau lật Kinh thánh sách Giô-suê chương 1. Chúng ta sẽ đọc chương đầu tiên của sách Giô-suê, câu thứ 9. Trong lúc chúng ta đang chuẩn bị...

Sứ điệp này đang được thâu băng và gởi tới nhiều nơi trên thế giới. Tôi muốn mọi người trên thế giới, đến với Chúa Đấng mà ban cho tôi các ân huệ, ban cho các bạn sự thương xót; Tôi nói đến điều này trong buổi sáng hôm nay bởi vì trong tương lai, hy vọng đi vào các hội chúng của anh chị em và các buổi nhóm của các bạn, để các bạn biết trước thì giờ, những gì Chúa là Đức Chúa Trời đã làm, hầu cho các bạn có thể biết sự thật. Như Chúa Jêsus đã Phán, “**Lẽ thật sẽ giải thoát các ngươi.**”

<sup>15</sup> Xin đọc sách Giô-suê chương 1.

**Sau khi Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va, qua đời, Đức Giê-hô-va Phán cùng Giô-suê, con trai của Nun, tôi tớ của Môi-se, mà rằng: Môi-se, tôi tớ Ta, đã chết; Bây giờ ngươi và cả dân sự này hãy đứng dậy đi qua sông Giô-đanh, đặt vào xứ mà Ta ban cho dân Y-sơ-ra-ên.**

**Phàm nơi nào bàn chân các ngươi đạp đến, thì Ta ban cho các ngươi, y như Ta đã Phán cùng Môi-se.**

**Địa phận các ngươi sẽ lan ra từ đồng vắng và Li-ban này cho đến sông cái, là sông Ô-phơ-rát, tràn cả xứ dân Hê-tít cho đến biển cả về hướng mặt trời lặn.**

**Trót đời ngươi sống, sẽ chẳng ai chống cự được trước mặt ngươi. Ta sẽ ở cùng ngươi như Ta đã ở cùng Môi-se; Ta sẽ không lìa ngươi, không bỏ ngươi đâu.**

**Hãy vững lòng bền chí, vì ngươi sẽ dẫn dân này đi nhận lấy xứ mà Ta đã thề cùng tổ phụ ban cho chúng nó.**

**Chỉ hãy vững lòng bền chí, và cẩn thận làm theo hết thấy luật pháp mà Môi-se, tôi tớ Ta, đã truyền cho ngươi; Chớ xây qua bên hữu hoặc bên tả, để hễ ngươi đi đâu cũng đều được thanh vượng.**

**Quyển sách luật pháp này chớ xa miệng ngươi, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; Vì như vậy ngươi mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước.**

**Ta há không có phán dặn người sao? Hãy vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khùng; Vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người vẫn ở cùng người trong mọi nơi người đi.**

<sup>16</sup> Trong câu thứ 5 và ở giữa câu có viết, “**Như Ta đã ở cùng Môi-se, Ta sẽ cũng ở cùng với người.**” Đó là cái gì nhỉ, nếu tôi gọi nó là một đoạn đề mục, tôi muốn -- Đợi một vài phút, và kêu gọi sự chú ý của các bạn về câu đó. “**Như Ta đã ở cùng Môi-se, Ta sẽ cũng ở cùng với người.**”

Tôi vừa rồi chúng ta cùng đi theo cuộc hành trình với tuyển dân Y-sơ-ra-ên, bắt đầu từ Ai-cập, cho đến khi chúng ta đến Ka-đét. Ô, đúng là một bài học quan trọng, đúng là một điều lớn lao, khi chúng ta phân biệt giữa Hội thánh thể xác và Hội thánh thuộc linh. Đức Chúa Trời giao tiếp với tuyển dân Y-sơ-ra-ên trong thể xác, với Hội thánh của ngày hôm nay, khi Ngài kêu gọi những người Ga-li-lê đi ra vì Danh của Ngài, Ngài đang giao tiếp với họ bởi thuộc linh, và khi Ngài giao tiếp với họ bởi thuộc linh: Thì song song giữa người này với người kia. Đức Chúa Trời làm tất cả điều đó cùng với họ, và Ngài cũng làm tất cả những điều đó cho họ, và họ tất cả đã đáp lại, và đó như là những bài học cho chúng ta. Và do vậy chúng ta thấy rằng, Lời cũng đã được mang một cách như vậy. Còn trong thể xác thì như thế nào, khi họ đạt được sự khai hoàn, thì họ cứ ở trong sự vui sướng, sự kêu vang, và nhảy múa, và ngợi khen Đức Chúa Trời, giống như cách Hội thánh đã làm, và bây giờ họ đã chờ mong hơn 40 năm để chứng kiến một điều gì đó được vén lên.

<sup>18</sup> Khi chúng ta nghĩ đến Môi-se, người đầy tớ vĩ đại của Đức Chúa Trời, sự sinh của ông là thể nào, nơi sinh của ông, Đức Chúa Trời đã chọn và có chương trình cho sự giáng sinh của ông. Và cuộc sống của ông thật gặp rất nhiều khó khăn và nhiều vấn đề. Bởi vì ông là một con người, và tuy ông muốn sống cuộc sống theo ý riêng của mình, nhưng Đức Chúa Trời lại hướng cuộc sống của ông theo cách khác. Dường như đó là một quyết định ngu ngốc mà ông có thể quyết định. Từ một người có thể thừa hưởng ngai vàng cai trị cả thế giới, ông lại trở thành một người bị xã hội ruồng bỏ, trở thành kẻ du mục, dường như, nếu nghĩ bình thường, thì đó là một điều ngu xuẩn.

Nhưng chúng ta học biết thêm được một bài học lớn ở đây, những người mà theo Thánh Linh thì trước mặt đối của thể gian thì họ là những người ngu xuẩn, bởi vì họ là những con người thuộc về vương quốc khác, được dẫn dắt theo một cách khác, đó là được dẫn dắt bởi Thánh Linh. Đức Chúa Trời, để cho điều đó xảy ra cho tôi và tất cả các bạn, để mà chúng ta có thể đi theo sự dẫn dắt của Thánh Linh, miễn là, cứ luôn trông mong vào Lời hứa của Đức Chúa Trời, chờ đợi cho sự ứng nghiệm của Lời của Ngài.

luôn cầu nguyện cho những người đau ốm...?... Cháu đã luôn được cầu nguyện. Chúng ta phải bước tới những nơi mà đòi hỏi chúng ta phải vượt qua nó, tới và lui. Và chúng - chúng ta - Chúng ta là kiểu người mất những giá trị của nó. Cháu có hiểu ý tôi muốn nói gì chứ?

Chà, cháu đã trở nên một cô bé ngoan, cô gái xinh đẹp, là một sự hổ thẹn để nhìn thấy mắt của cháu bị như vậy. Meda vẫn còn trong Đèn tạm chứ? Vợ tôi muốn nhìn thấy cháu, tôi muốn cô ấy nhìn thấy cháu, Betty à, cháu cô bé ngoan, xinh đẹp. Cháu luôn là một cô bé ngoan và hiền lành.

Có nhiều thứ trong đời mà cháu phải mất, Betty à. Bây giờ, chỉ giống như một Bác sĩ khám cho cháu, tôi muốn nhìn biết xuyên qua linh hồn của cháu. Betty, cháu đã bao giờ thất bại trong việc nhận biết Chúa chưa? Nếu có, hãy bày tỏ và xưng nhận nó với Ngài, “Lạy Chúa, nếu Ngài để cho con bình phục trở lại, con sẽ không-con sẽ làm điều khác.”

<sup>314</sup> [Chị Betty nói với Anh Branham... - Bt] Bây giờ, đây là một điều lạ. Và chúng ta hãy suy nghĩ đến cách của nó. Trước tiên tôi không biết rằng bé Betty Daugherty đang ở trong buổi nhóm này. Nhưng người đầu tiên mà tôi nhận biết đó chính là bé Betty Daugherty. Bây giờ nó trở lại với điều này ở buổi nhóm đầu tiên của vấn đề này. Ngay khi đó chị biết tôi đang nói đến điều gì. Tôi không muốn bắt đầu lại sự nhận biết này, do bởi trong dòng người. Nhưng những gì cô bé muốn nói là bây giờ. Cô bé được ngáp tràn Thánh Linh trong lúc tôi ở thánh đường Louis. Và vì là một cô bé nhỏ, có lẽ cô bé đã làm những chuyện mà cô bé không nên làm. Nhưng ai lại không có? Ai lại không có? Nếu nó không phải là sự thương xót, thì chúng ta tất cả đều phải lạc mất. Nếu các bạn sẵn sàng thú nhận sự sai trật của các bạn thì Đức Chúa Trời sẽ xoá bỏ sự sai trật của các bạn.

<sup>316</sup> Đức tin của tôi đang tăng lên. Lạy Chúa, con đem cô bé này đến đây với Ngài. Và con đang đặt tay lên đôi mắt của cô bé. Con khiển trách bệnh đục thủy tinh thể, và con tin rằng bé Betty sẽ nhìn thấy lại. Cầu xin năng quyền của Đức Chúa Trời Hằng Sống, ban cho Betty nhìn thấy ánh sáng trở lại, khi con cùng dâng lên lời cầu nguyện cùng với niềm tin trong con. Trong Danh của Chúa Jêsus Christ, Con của Đức Chúa Trời, cầu xin Ngài hãy cho con được bắt tay với bé, có lẽ ở đâu đó, hôm nay, ngày mai, hay đầu đó, hay bất cứ nơi nào, cùng với đôi mắt nhìn thẳng vào con và nói rằng, “Anh Branham, cháu có thể nhìn thấy tốt như bằng cháu nhìn thấy trong đời của cháu...”...?... Chúng ta hãy cùng nhau tin điều đó...?... Chị tin điều đó chứ Chị Daugherty?...?...

Lạy Chúa, trong Danh Chúa Jêsus, Con của Đức Chúa trời, xin ban cho chị em của con điều chị ước mong trong lòng, khi chị đứng ở đây...?... Cầu xin năng quyền của Ngài chữa lành ngay bé Daugherty ở lần đầu tiên,

vụ đầu tiên mà tôi thực hiện là ở trên cũi bé này. Có bao nhiêu người nhớ về...?...

Betty có điệu nhảy của thánh Vitus. Và chị đã ở trong một tình trạng mà chị hành động chẳng giống một con người chi cả. Mọi Bác sĩ đều bó tay với căn bệnh. Và tôi đi đến thánh đường Louis. Và thánh đường này quyên góp tiền, và tôi mượn áo khoác của một vài người, và họ đưa cho tôi 11 đô-la để đi đến và cầu nguyện cho cô bé. Cô bé chỉ là một cô bé gái nhỏ khoảng chừng giống như-khoảng chừng giống cô bé nhỏ ngồi ở đây, cô bé gái nhỏ. Và tôi ở... Anh Daugherty có ở đây không vậy? Anh ta không có ở đây. Và cầu nguyện, cầu nguyện, và cầu nguyện, tôi không thể đi đến đâu được. Và cuối cùng, và cuối cùng ngồi ở trong xe hơi của anh Daugherty, tôi nhìn thấy một khái tượng về những gì họ sẽ phải làm. Và chị đã đi theo khái tượng theo như những gì Chúa đã Phán. Và tôi nghĩ rằng lúc đó nó một chút hơi nghịch lại với ý của họ. Tuy nhiên chị đã làm nó y theo như những gì Chúa đã phán truyền, và Betty đã được chữa lành. Lần đầu tiên tôi nhìn thấy cô bé, thật là... Nói, “Ngay lập tức ông ngoại Daughtery bước ra khỏi giường, anh Daughtery ở phía bên kia. Và để cho chị ấy lấy một cái khăn và lau mặt của cháu bé, và tay và vân vân.” Khi trong lúc tôi xuyên suốt trong sự cầu nguyện, “Lạy Cha chúng con ở trên Thiên đàng, Danh Cha được tôn thánh.”

<sup>307</sup> Betty bây giờ bị bệnh đục thủy tinh thể. Và tôi phải cầu nguyện cho cô bé một vài phút ở phía sau Nhà thờ ở Chatauqua.

Betty, cháu yêu dấu, Chúng ta hãy tiến lại gần nhau hơn. Ta muốn nắm tay của cháu. Betty, cháu có thấy không? Cháu chỉ có thể nhìn thấy ánh sáng ban ngày và sự tối tăm. Betty cháu bây giờ đã bao nhiêu tuổi rồi? Hai mươi hai. Bé khoảng chừng sáu hay bảy tuổi. Chị Daugherty, chị có một sự khó khăn...?... Cháu biết, Betty, chú luôn tin rằng Chúa có điều gì đó để cho cháu làm. Và chú tin rằng đây là cách mà nó đang xảy ra với cháu. Và chú biết ma quỷ đang làm những điều xấu xa.

Nào, cháu biết Betty, điều này. Nếu ta có quyền để đến đó và cắt đi bệnh đục thủy tinh thể, thì ta sẽ làm nó. Nhưng ta không có năng quyền đó. Nhưng, Betty này, những gì ta đã bảo với cháu lúc đầu, đó là sự thật, khi ta ngồi ở đây, ta và cháu, như là anh em trong Đấng Christ, bố Daugherty, bố là một người đáng quý, đáng quý như người anh em mà ta có, người mẹ yêu dấu của cháu ở đây... Tôi đã sống trong nhà cháu, và cháu đã chia sẻ thức ăn với tôi, và - và mọi thứ khác. Cháu đã giống như -giống như em gái của tôi vậy, và tôi không còn sự chân thành nào hơn tôi chân thành với anh Deloris ngồi ở đây.

<sup>311</sup> Bây giờ, Chúa đã hứa điều này, Betty. Tôi muốn cháu... Ba của cháu, trở nên một Mục sư, cháu đã được nuôi dưỡng lớn lên trong một gia đình

<sup>20</sup> Đó là những gì Môi-se đã làm. Pha-ra-ôn cũng đọc phân đoạn Kinh thánh giống Môi-se đọc. Chỉ có duy nhất Pha-ra-ôn nhìn vào nó theo một cách khác. Môi-se cũng nhìn vào những con người giống Pha-ra-ôn nhìn. Pha-ra-ôn nhìn thấy họ như những nô lệ và như những họa sĩ bần lây. Môi-se nhìn thấy họ như những người được chọn và những người được kêu gọi.

Đó cũng là cách mà tôi muốn nhìn thấy Hội thánh hằng sống của Đức Chúa Trời, không phải là một nhóm người bị xã hội ruồng bỏ, những người cuồng tín, mà là như những người được Đức Chúa Trời chọn lựa, để mà tôi có thể trao mạng sống của tôi, giống như Môi-se đã trao, để có thể gây dựng một Hội thánh vĩ đại. Chúng ta thấy Môi-se được kêu gọi, và sau khi được giao cho sứ mệnh, ông đã làm thất bại sứ mệnh của mình vì ông tự làm theo ý riêng của mình và ông cũng nghĩ rằng đó là con đường tốt nhất. Do vậy, chúng ta nhận được thêm một bài học rằng chớ làm theo ý riêng của mình dù đó là tốt, hay là những gì con người nghĩ là tốt, nhưng chúng ta phải đi theo con đường mà Chúa đã chọn cho chúng ta và Ngài đã phán truyền rằng nó là tốt. Do vậy, theo con đường của Chúa sẽ luôn luôn là tốt lành cả: Hãy đi theo con đường mà Chúa đã phán truyền.

<sup>24</sup> Với sự thất bại của ông, chúng ta thấy rằng Môi-se đã trốn chạy khỏi Pha-ra-ôn và chạy vào đồng vắng, nơi ông cưới con gái Giê-trô, là Sê-phô-ra. Khi ông cưới bà, bà sinh cho ông một người con đó là Ghê-tôn. Khi đó ông định cư ở đó, một nơi yên tĩnh và bình yên, và công việc của ông là trông coi chiên.

Nhưng một ngày, Chúa nghe thấy tiếng kêu than của tuyển dân Ngài, Ngài nhớ rằng Ngài có một giao ước với tuyển dân của Ngài. Không những thế, Ngài cũng nhớ rằng Ngài có một đầy tớ người mà Ngài đã kêu gọi và chọn lựa, và Ngài cũng có giao ước với người đầy tớ đó. Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ thay đổi giao ước của Ngài, hay thay đổi ước muốn của Ngài, hay thay đổi bất cứ gì. Đức Chúa Trời sẽ luôn giữ Lời hứa của Ngài. Cho dầu Môi-se đã làm Ngài thất vọng và làm những điều sai trái, tuy nhiên Đức Chúa Trời vẫn giữ giao ước của Ngài. Khi Đức Chúa Trời kêu gọi một người làm điều gì đó, anh ta phải làm nó, phải làm nó.

<sup>26</sup> Trước đây có ai đó hỏi tôi, “Liệu rằng chúng ta sẽ tìm kiếm những ơn tứ của chúng ta cho chức vụ của chúng ta? “Một vài người anh em bên Giáo hội Giám Lý những người mà mới nhận lấy Thánh Linh hỏi như vậy. Tôi nói, “Không, chớ làm như vậy. Khi các bạn làm, thì Đức Chúa Trời sẽ không thể nào sử dụng các bạn được.” Tôi nói, “Điều duy nhất mà các bạn phải làm là, hãy cứ tiếp tục trở thành một Cơ-độc Nhân. Nếu Đức Chúa Trời kêu gọi các bạn, khi đó Đức Chúa Trời sẽ đặt đúng nơi mà các bạn thuộc về.” Thường thường, những người tìm kiếm và cố làm điều gì đó, nếu Đức Chúa Trời ban cho họ điều gì đó, họ sẽ, ít hay nhiều, trở thành một người huênh hoang. Thường những người mà được Chúa kêu gọi thì

cố gắng chạy trốn khỏi Ngài, nếu có bất cứ điều gì, Môi-se và Phao-lô, và những người khác cố sức chạy trốn khỏi tiếng gọi của Ngài.

<sup>29</sup> Nhưng chúng ta thấy ở đây mặc dầu tất cả những điều sai trái, và thất bại mà Môi-se đã làm, Đức Chúa Trời vẫn luôn giữ ông trong tay của Ngài. Ngài đã kêu gọi ông đi, thi hành chức vụ của ông, kêu gọi ông bước vào sứ mệnh của mình. Chúng ta thật sự được an ủi đối với Giô-suê, khi ông nghe Chúa Phán, **“Như Ta đã ở cùng Môi-se, Ta sẽ cũng ở cùng con.”**

Cho dầu tôi đang cố sức mình mà vẫn cứ thất bại, thì Đức Chúa Trời vẫn sẽ không rời bỏ tôi. Tôi không có nhiều niềm tin vào mọi người mà có tâm lý e sợ khi làm điều gì đó. Tôi thà làm một người thất bại còn hơn một người lười biếng thử sức mình.

<sup>31</sup> Một lần, người ta nói rằng ông Ballard và công ty Ballard thuê một nhân công, và người này chuẩn bị ký tên của mình để bắt đầu làm việc, và người đàn ông này không có cục tẩy trên đầu bút chì của ông. Ông Ballard nói với anh chàng đó, “Tại sao anh không có cục tẩy?”

Anh chàng đó liền trả lời, “Tôi không phạm lỗi nào nên không cần tẩy.” Khi đó ông Ballard nói với anh chàng đó, “Tôi không thể dùng anh. Bởi vì nếu anh mắc lỗi -- Anh - anh không mắc lỗi, anh sẽ không làm được gì cả.” Đúng vậy.

Đức Chúa Trời không buộc các bạn chịu trách nhiệm về những lỗi lầm của các bạn. Ngài buộc các bạn chịu trách nhiệm về ý muốn của các bạn -- ý muốn tội lỗi của các bạn. “Anh ta phạm lỗi theo ý muốn, sau khi anh ta đã nhận biết cây biết điều thiện và điều ác...” Nhưng một người mà sắp sửa làm điều gì đó thì đó là sai lầm, anh ta sẽ bị sụp ngã. Anh ta sẽ mắc sai lầm. Nhưng nếu anh ta thật sự được kêu gọi bởi một cách thiêng liêng, và Đức Chúa Trời ở trong lòng của anh ta, thì anh ta sẽ đứng lên lại.

<sup>34</sup> Trước đây, nhiều năm trước đây khi đi đến Nhà thờ, và có lẽ họ ở đây sáng hôm nay, một người đàn ông thấp cùng với vợ của ông. Họ trước đây hát một bài hát mà khiến cho tôi run sợ, nó đại khái như thế này:

*Hãy tha thứ cho con, và hãy để cho con thử một lần nữa,  
Con sẽ là của Ngài và Ngài sẽ là của con,  
Nếu con thất bại hay té ngã, hãy để cho con đứng dậy và thử lại,  
Lạy Chúa hãy tha thứ cho con, và hãy cho con thử lại một lần nữa.*

Tôi thích điều đó, vì bất cứ người lính giỏi nào cũng phải bị đau và thương tổn. Nhưng nếu anh ta vẫn cứ đứng vững, và có một mục đích, và có một cái gì đó để đấu tranh cho, thì anh ta sẽ đứng dậy và thử lại nó. Bất cứ chiến sĩ thập tự giá nào cũng sẽ làm điều tương tự như vậy.

<sup>36</sup> Đối với Giô-suê, một người lãnh đạo mới của quân đội sau khi Môi-se qua đời, nhận thấy rằng Đức Chúa Trời ở cùng với ông cho dù ông mắc

<sup>298</sup> Tốt rồi. Anh George. [Anh Wright nói, “Anh biết, Anh Bill, tôi tin.” - Bt], tôi biết rằng anh tin. Và tôi biết, nhiều lần, tôi đã nằm nghỉ ở trong phòng của anh, nhìn ra cửa sổ, lắng nghe tiếng chim nhại. Một ngày nào đó chúng ta phải đi vượt qua, anh George. Cho đến lúc đó, Chúa sẽ luôn ở cùng anh. Tôi biết khi đó Ngài sẽ làm như vậy.” Vâng, cho dầu con bước ngang qua bóng dáng của sự chết, thì con sẽ không bao giờ e sợ sự xấu xa, vì con biết rằng Ngài luôn đi với con.” Trong khái tượng đó cách đây không lâu, khi tôi nhìn thấy những người già đó hoá thành trẻ trở lại, đó là cách mà tôi sẽ nhìn thấy các bạn một ngày nào đó...?...

Lạy Cha cao quý của chúng con, cầu xin Ngài hãy ban cho những điều mà anh em con ước mong trong lòng. Xin hãy chữa lành bệnh thấp khớp của anh. Anh đang già đi, Cha ôi, và con cầu xin Ngài hãy giúp anh. Xin cũng hãy giúp Chị Wright cũng như Chị Edith, và tất cả gia đình ở dưới kia. Chị Hattie cùng các con của chị, tất cả những người yêu dấu của chị, lạy Cha, xin hãy ở cùng họ. Xin hãy ban cho nhu cầu này, vì con cầu xin nó trong Danh của Chúa Jêsus. A-men!

[Anh Wright nói, “Tôi đã gần 79 tuổi.” - Bt] 79! Cầu xin Chúa chúc phước trên anh, Anh Wright, ban cho anh thêm nhiều ngày nữa. Ngợi khen Chúa.

<sup>301</sup> Anh Daulton. Của tôi, của tôi. Đây là một người bạn rất quý của tôi. Tôi sẽ kể với các bạn những gì đã xảy ra. Tôi không có thời gian để kể hết nó. Vợ của anh biết. Nói, “Anh ta đang yếu dần.” Bệnh về tim mạch, phải không chị? Và Trước khi Chúa có ban cho chị ấy một giấc mơ, thì sự thông dịch đã được ban cho trước. Và khi bệnh tim mạch xảy ra với anh ta, chị ấy đứng ngay trước nó và nói, “Ta thách đấy.” Đức Chúa Trời đã báo trước với chị ấy trong giấc mơ, và sự thông dịch đã đến. Và khi đó Bác sĩ cho biết rằng anh ta sẽ không qua khỏi, tuy nhiên anh ta đã sống đến hôm nay.

Lạy Chúa Jêsus, đối với người anh em yêu dấu của chúng con, anh đã lái một quãng đường xa để đến buổi nhóm này. Lưng của anh ta rất đau, giống như một chiếc xe ô-tô, lạy Chúa, các linh kiện của nó đang bắt đầu hao mòn, đang xuống cấp, nhưng, lạy Chúa, xin hãy là sức mạnh của anh ấy. Ngài là sức mạnh của chúng con. Xin hãy cắt đi sự tê liệt ở lưng của anh. Xin hãy cắt đi mọi nơi mệt nhọc, lạy Chúa. Và xin hãy ban cho người anh em yêu quý của chúng con sự chữa lành, khi con chúc phước anh ấy trong Danh của Chúa Jêsus Christ, Ngài Con của Đức Chúa Trời. A-men!

Cầu xin Chúa chúc phước trên anh, Anh Daulton. Và cầu xin nó sẽ xảy ra như vậy.

<sup>303</sup> Tốt rồi, chị à. Chúa có thể làm gì cho chị đây? Tại sao, Chị Daugherty. Đây có phải là Chị Betty không? Tại sao, Chị Betty, chúc phước cho tâm lòng của chị. Ai trong Đền tạm này không biết gì về chị Daugherty. Chúc

Tôi nói, “Một vài phút trước đây tôi là người của ma quỷ nhưng bây giờ tôi là người của Thánh Linh. Cái nào trong hai cái đó vậy? Thấy không? Do vậy, bây giờ, họ... Những điều kinh khủng đã xảy ra.

Người đàn ông nằm ở đây đang chết dần. Và người đàn ông này chế nhạo anh ta, và nói, “Bây giờ, hãy đi và tìm kiếm sự chữa lành thiêng liêng (bằng phép lạ) của anh đi.”

Tôi ở Lexington, Kentucky, nơi mà một phụ nữ được chữa lành khỏi bệnh ung thư. Trong một Khải tượng Đức Chúa Trời có bày tỏ cho tôi, trở về lại, khoảng chừng vào lúc 5 giờ sáng. Ngài đã bày tỏ điều đó với tôi. Phán, “Người sẽ bắt tay với George Wright, đi lên từ phía Đền tạm, bước lên và bắt tay với người. Và người mà chế nhạo anh ta, người đó sẽ đào huyệt cho mình.” Tôi không biết điều đó, tôi không biết rằng anh ta đào mồ cho mình.

<sup>292</sup> Tôi gọi lớn tiếng Chị Wright. Chị ấy sắp sửa đến đây. Vâng. Gọi lớn tên Chị Wright, tôi nói, “Tôi có LỜI CHÚA PHÁN VẬY.” Đúng thế. Chúng là những Khải tượng mà tôi muốn nhìn kể từ bây giờ trở đi, khi đó tôi sẽ bảo với mọi người một vài điều, nó đã trở lại. Tôi nói, “Anh George sẽ đào mộ của người đó, hay là ở tại mộ của những kẻ chế nhạo anh ta. Và anh ấy sẽ đi vào Đền tạm, và tôi sẽ bắt tay với anh ta,” khối u máu đã biến mất khỏi Anh George.

Và khoảng một hay hai tháng sau, tôi trở lại. Và anh luôn, hầu như luôn luôn, luôn đến đến với cách này, nhưng buổi sáng hôm đó anh đến với một cách và tôi đã...?... Nói, “Hãy nhìn, hãy nhìn anh ta đến ngay đây để bắt tay, chính xác giống như...?...”

Và anh ấy đã ở đây ngày hôm nay. Điều đó đã trở nên... [Anh Wright nói, “9 năm.” - Bt] 9 năm trước đây. [Trả lời, “Tôi có 9 khối u máu đã biến mất!” - Bt] 9 khối u máu, 9 năm trước đây!

<sup>295</sup> Nhân tiện, tôi nghe thấy rằng Chị Hickerson... Chị Hickerson có ở đây không vậy? Rằng chị ấy đã khoẻ hơn rồi. Thật tốt. Chị cũng có những khối u máu, chúng nằm ở tay của chị.

Bây giờ, anh ta bị thấp khớp ở tay.

Đó là cháu gái của anh ta, Chị Hattie ngồi ngay ở đó, nơi mà tôi đã chứng thực ... rằng chức vụ làm lần đầu tiên. Đúng vậy, Chị Hattie. Không biết những cậu bé có ở đây ngày hôm nay không, chúng có ở với chị không vậy?

Chúng ở đâu vậy? À cả 2 chúng đang ở ngay phía dưới kia. Đó là 2 cậu bé mà mẹ-con gái của chúng ta... Hãy giơ tay của con lên, 2 con trai, để mà chúng ta có thể nhìn thấy các con là ai. Tốt rồi, đứng ở ngay phía sau kia. Điều đó không tuyệt vời sao?... Chắc chắn nó là vậy.

phải sai lầm, ông vẫn giữ sứ mệnh... Cho dầu Môi-se đã làm được những gì, thì chức vụ của ông vẫn được Đức Chúa Trời kính trọng. Ông là một Tiên tri, trên mọi Tiên tri, ông thật sự là một Tiên tri lớn hơn mọi Tiên tri. Khi chính chị gái của ông chế nhạo ông về việc ông cưới vợ người Ê-ti-ô-pi-a, Ngài gọi họ lại, và Ngài Phán, “Người không sợ Đức Chúa Trời sao? Nếu có bất cứ ai trong vòng các người là người thuộc linh hay là một Tiên tri, Ta sẽ bày tỏ Khải tượng và bày tỏ chính Ta trong giấc mơ của các người. Nhưng nó không phải vậy với Môi-se, Ta nói thẳm vào tai của Môi-se. Người không sợ Đức Chúa Trời sao?”

Thấy không, đó không phải là một điều tốt để làm nặng bước dân tộc của Chúa. Các bạn làm đau Ngài khi các bạn làm như vậy. Đức Chúa Trời có sứ mệnh cho Môi-se, sự thất bại của ông không có nghĩa lý gì cả. Chúa biết tấm lòng của ông.

<sup>39</sup> Và ông ta, một lần Môi-se phàn nàn vì có quá nhiều việc phải làm. Vì vậy Đức Chúa Trời khiến Thánh Linh của Ngài chia ra giữa vòng 70. Họ không còn có Thánh Linh nào cả như trước đây họ có. Nhưng chỉ có thứ -- Họ có cơ cấu hơn, cùng số lượng với Thánh Linh.

Đức Chúa Trời có thể hoàn toàn đặt Thánh Linh của Ngài trên một Người nếu Ngài muốn, hay là Ngài có thể phân tán Thánh Linh của Ngài ra thành hàng ngàn nếu Ngài muốn. Một ngày nọ Ngài đặt Thánh Linh của Ngài hoàn toàn trên một Người gọi là Jêsus, bây giờ Ngài phân tán Thánh Linh của Ngài ra khắp các Hội thánh ở mọi nơi. Đức Chúa Trời vẫn luôn giữ sứ mệnh của Ngài.

<sup>41</sup> Giô-suê, người chiến binh mới... Chỉ còn lại 2 người, mà từng bước vào được vùng đất Lôi hứa, và đó là Giô-suê và Ca-lép. Giô-suê, nhà lãnh đạo mới, để dẫn dắt quân đội, người thứ hai đến nơi mà một người vĩ đại như Môi-se đã từng đứng... Nó không còn là một nhiệm vụ nhỏ nữa.

Tôi nghĩ đến một Mục sư ngày hôm nay được kêu gọi bởi Đức Chúa Trời để từng bước, bước vào trong những vết Chúa đã vạch sẵn, đó là một mệnh lệnh, đó là một sứ mệnh. Nhưng những người mà được Chúa kêu gọi thì được giao cho sứ mệnh để đứng chỗ tương tự như vậy. **“Ta sẽ ở cùng các người, thậm chí ở trong các người, cho đến cuối con đường.”** Mỗi Mục sư sẽ được kêu gọi đứng vào chỗ mà Ngài đã đứng. **“Công việc mà Ta đã làm thì các người cũng sẽ làm.”** Mỗi Mục sư đều được Chúa phong chức, đều được Chúa chỉ huy để đứng vào những chỗ mà Ngài đã vạch sẵn và để thực hiện bổn phận mà Chúa cũng đã thực hiện. Đó hoàn toàn là một mệnh lệnh.

<sup>43</sup> Và chúng ta sẽ cảm thấy nó như thế nào, khi Giô-suê, đứng ở đó buổi sáng đó, nói chuyện với Đức Chúa Trời. Ngài Phán, **“Ta sẽ không bỏ người, như Ta đã ở cùng Môi-se nên Ta sẽ ở cùng người, không ai sẽ**

**đứng trước người tất cả các ngày của đời người. Ta sẽ phân tán và huỷ diệt. Ta sẽ làm cho con đường trở nên rõ ràng và bằng phẳng. Hãy vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khủng; vì Ta vẫn ở cùng người trong mọi nơi người đi.**” Thật là sứ mệnh đã được giao cho con người mới được gọi là Giô-suê.

Có rất nhiều hình bóng ở đây để chúng ta nói đến, nhưng chúng ta sẽ bỏ qua một số. Chẳng hạn, giống như Môi-se là giai đoạn của Hội thánh đem họ tới núi Si-naï đến với thần học của họ tới hôm qua. Môi-se không được cho phép để dẫn dắt dân tộc Y-sơ-ra-ên vào vùng đất hứa, bởi vì ông đã thất bại.

<sup>45</sup> Các tổ chức Giáo hội, các Giáo phái đã thất bại. Họ sẽ không đảm nhận được Hội thánh. Đức Chúa Trời sẽ dựng lên một hệ thống mới, một hệ thống liên Giáo phái mới bởi năng quyền của Đức Chúa Trời, mà nó sẽ dẫn Hội thánh vào trong vùng đất hứa. Các tổ chức và các hệ phái đã làm lộn lên bởi lý thuyết, bởi sự bày tỏ cách suy nghĩ của riêng mình. Nhưng Đức Chúa Trời sẽ dùng Thánh Linh của Ngài, và sẽ dựng Giô-suê lên để dẫn dân sự vào đất hứa, mà không hề có sự trói buộc của bất cứ hệ phái nào, nhưng sẽ đảm nhận Hội thánh của Ngài.

Môi-se đã thất bại, ông là một người ban cho Luật pháp. Giô-suê là một người được kêu gọi bởi sự thương xót, và ông đã dẫn Hội thánh tiếp tục con đường.

<sup>47</sup> Chúng ta cũng thấy rằng Giô-suê, biết rằng đây là sứ mệnh, biết rằng nó được đặt trên đôi tay ông, rằng Đức Chúa Trời đã gọi ông vào một nhiệm vụ mà ông không được thất bại, ông bước đi một cách mềm mại trước mặt Đức Chúa Trời. Và khi ông gọi mọi người tập trung lại và bảo với họ rằng Đức Chúa Trời có sứ mệnh dành cho ông, chúng ta hãy cùng nhau xem yêu cầu của dân sự là gì. Họ nói, “Chúng tôi sẽ theo ông như chúng tôi đã theo Môi-se, nếu chúng tôi nhìn thấy những điều ông làm giống Môi-se đã làm, thì chúng tôi sẽ theo. Chỉ hãy tin và dũng cảm.” Đó phải là yêu cầu của những con người được tái sinh lại ngày hôm nay. Nếu chúng ta đang được yêu cầu để theo, thì chúng ta hãy xem những dấu hiệu dành cho những người tin, như Chúa Jêsus đã từng phán, **“Những công việc mà Ta đã làm thì các ngươi cũng sẽ làm.”**

Tôi đã yêu cầu các bạn trước để chắc chắn rằng tâm lòng thuộc linh của các bạn được mở ra vào sáng hôm nay, bởi vì tôi tin tưởng rằng các bạn sẽ hiểu được những gì tôi đang muốn nói. Ngồi với những người Giáo phái, với tất cả những tổ chức nhóm họp lại đây sáng nay từ Giáo hội Công Giáo và Tin Lành, và nhiều loại khác nữa, do vậy nó sẽ được bày tỏ sự đầy đủ Thánh Linh, dĩ nhiên là vậy.

Lạy Chúa, con cầu xin Ngài nghe thấy sự cầu nguyện của anh và chữa lành tật bệnh trên người anh. Ban cho anh ấy những điều anh ấy cầu xin. Cầu xin Ngài hãy để cho anh ấy bước đi trong con đường mà Ngài đã đã định cho anh ấy. Cầu xin sự nhơn lành của Ngài ngự trên anh ấy. Con cầu xin ơn phước này ngự trên anh em của con, trong Danh của Chúa Jêsus Christ. A-men!

Ed, khi anh quay trở lại, hãy đi với nó. Nó là của anh. Tôi ban nó cho anh. Hãy đi và nhận lấy nó.

<sup>282</sup> Anh George... Mọi người hầu như đều biết Anh George Wright. Bao nhiêu người nhớ đến câu chuyện của anh ấy gần đây về sự chết của anh? Tất cả các Bác sĩ đều đã bó tay với anh. Thân thể của anh bị căng phồng ra giống như thể này, một khối u máu ở trong tim của anh. Một vài Bác sĩ đã bó tay với căn bệnh của anh. Tôi đã đến để cầu nguyện cho anh ấy. Anh Funk, tôi tin rằng anh ấy có ở đây được một vài phút trước đây, đã có mặt ở đó tới đó. Ngồi ở trên đỉnh đồi kia, hành động giống như tôi đang đi săn vậy.

Tôi muốn nói điều này với Hội thánh bây giờ, tôi phải kể với các bạn những chuyện đã xảy ra. Rất nhiều lúc các bạn nghĩ rằng tôi thường đi săn, thật ra là không phải như vậy. Đó là một lý do để tránh mọi người đi theo tôi. Tôi đi đến đó để có thể một mình ở với Chúa. Tôi không phải đi săn các bạn à. Vâng, tôi đi săn, nhưng thật ra không-không phải là đi săn kiểu đó.

Tôi ngồi trên đồi. Vây thì, đối với con người thì tôi đi săn thỏ. Đi quanh ở phía sau nhà, và giữ tay của tôi luôn hướng về ngôi nhà, cầu nguyện và cầu nguyện. Đang chết... Thánh Linh một đêm nọ có nói với tôi, “Có một người đến từ những người này trong vòng Hội thánh không tin vào sự chữa lành đó.” Một Mục sư có một lần đến thăm nhà anh ta cách đây không lâu, và cố gắng chống cự với tôi bằng một cuộc tranh luận. Rất nhiều người trong số các bạn ở đây, ở đó tới hôm đó. Thấy người đàn ông đó dường như mất hết trí óc phải không? Bây giờ, anh ta cuối cùng đang cố gắng để nhận lấy Thánh Linh. [Anh Wright nói, “...Cho dầu anh ta có gì đi nữa thì anh ta cũng có một người bạn tốt.” - Bt] Hãy nghĩ đến điều đó.

<sup>286</sup> Một người đàn ông đứng ở đó để tranh luận, và nói, “Trước tiên tôi muốn nói với anh, anh thuộc về ma quỷ.”

Tôi nói, “Tôi tha lỗi cho anh về điều đó. Anh không biết những điều anh đang nói là gì.”

Khi đó anh quay lưng lại và nói, “Tôi biết rằng anh có Thánh Linh của Đức Chúa Trời.”

<sup>269</sup> Cầu xin Chúa chúc phước trên anh, trên Anh Pat. Lạy Chúa, anh muốn những đứa con yêu dấu của anh được cứu. Anh đang mắc bệnh nặng tai. Bác sĩ nói rằng bệnh đục nhân mắt đang tiến dần tới mắt của anh. Anh ấy muốn sống vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Xin nhậm lời, Chúa ôi, con cầu xin sự thương xót của Ngài ở trên anh ấy. Và...?... Trong Danh của Chúa Jêsus. A-men! Cầu xin Đức Chúa Trời chúc phước trên anh, người anh em. Chớ nghi ngờ. Hãy tin vào những gì anh đã cầu xin. [Một người phụ nữ nói với anh Braham trong vòng 20 giây... - Bt] Được rồi, thưa chị.

Lạy Chúa, người phụ nữ đáng thương này đang đứng đây vì con của chị. Đức Chúa Trời sẽ không?... Điều gì đó, lạy Chúa, điều đó đang làm chị ấy tổn thương. Con của chị đang được chuẩn bị cấy ghép da. Và chị ấy cầu nguyện cho thân thể, và cho sự cứu rỗi của con mình. Và chị cũng cầu nguyện cho những người yêu dấu trong gia đình của chị. Chị ấy cũng cầu xin cho thần kinh của chính chị nữa, Chúa ôi. Con cầu xin Ngài ban cho những điều chị ấy ước muốn. Xin chữa lành căn bệnh của chị và làm cho chị khoẻ mạnh trở lại. Trong Danh của Chúa Jêsus, con cầu nguyện với đức tin trên chị. A-men! Cầu xin Chúa chúc phước trên chị. Hãy đi, và hãy tin. Cầu xin Chúa chúc phước trên chị.

<sup>273</sup> Lạy Chúa, vì sự cứu rỗi của những người yêu dấu của chị, con cầu xin Ngài hãy đáp ứng như cầu của chị, trong Danh của Chúa Jêsus. A-men! Hỡi chị, bây giờ, hãy tin, rằng chị sẽ nhận được nó, và nó là của chị. Nếu chị tin nó thì nó sẽ xảy ra.

Đối với Anh Edgar Tyler. Chúc phước trên tấm lòng...?... Và trên đường từ Phoenix, Arizona. Ở đó có nóng không vậy?

Người phụ nữ kia được chữa lành ở đây. Chị ấy đến từ đâu vậy? Chị có phải đến từ Phoenix không vậy? Chị không phải từ... Chị đã ở trong buổi nhóm ở tại Phoenix.

Anh muốn Ngài làm gì cho ngày hôm nay? Anh muốn chữa lành bệnh suyễn. Cầu xin Chúa chúc phước trên anh, người anh em.

Lạy Chúa mến yêu của chúng con, như người anh em quý mến này của chúng con...?... Kêu than với chúng con...?... Với những nguyên nhân của những gánh nặng của mọi người.

Con cầu xin Ngài giải cứu anh em của chúng con, những người đang đến, trên đường từ Phoenix, Arizona, để được cầu nguyện cho, để cùng đứng trong dòng người này, để cùng nghe Sứ điệp, để động viên anh ta. Lạy Chúa, nó dường như là một sự hiển dương lớn. Đó là nó. Nhưng nữ hoàng của phương Nam trong hành trình hơn 3 tháng trên lưng của lạc đà xuyên qua sa mạc Sahara để nghe sự khôn ngoan của Sa-lô-môn và vinh hiển thay một Sa-lô-môn đang ở đây, là Thánh Linh, một người lớn lao hơn Sa-lô-môn.

<sup>50</sup> Giô-suê phải tuân giữ mệnh lệnh này. Dân sự nói, “Cầu xin Đức Chúa Trời ở cùng ông giống như Ngài đã ở cùng Môi-se, và chúng tôi biết rằng Thánh Linh trước đây dẫn dắt chúng tôi cũng sẽ tiếp tục dẫn dắt chúng tôi.”

Ồ, Hội thánh phải ngắm nhìn để tìm thấy Thánh Linh đang hành động trong vòng những người này buổi sáng hôm nay, nếu các bạn muốn Hội thánh trở thành nhà nơi mà Thánh Linh đầy Đấng Christ sống lại từ kẻ chết, Thánh Linh, điều đó sẽ luân chuyển giữa vòng mọi người. Đó là Thánh Linh mà Đức Chúa Trời sẽ đẩy lên trong những ngày sau rốt để dẫn dắt mọi người vào vùng đất khác, vào trong Lời hứa vẹn toàn của mọi ơn phước của Đức Chúa Trời, và để hoàn thành sứ mệnh mà Ngài đã giao phó, hay là Lời hứa, “Lời hứa cho người và cho con cháu người.”

Khi dân Y-sơ-ra-ên tìm kiếm vùng đất đó, nhận biết rằng nó đang ở nơi nào đó, bởi vì có ai đó đã ở đó trước, do vậy Hội thánh cũng tìm kiếm vậy. Chúng ta biết rằng có một vùng đất của Lời hứa ở đâu đó. Có một năng quyền ở đâu đó, bởi vì có người đã ở đó. Chúng ta biết rằng vùng đất đó đặt ở bên kia sông, nơi mà chúng ta đang hướng mắt về, sáng hôm nay, đang cố gắng để bước vào vùng đất Lời hứa đó.

Giô-suê biết rằng vùng đất đó ở đó. Ông đi và tìm thấy nó trước tiên, và rồi ông quay về để làm chứng sự ông đã nhìn thấy.

Các vị Mục sư Truyền đạo được Chúa kêu gọi không nên bị dính chặt vào các lý thuyết Thần học; Nhưng để viếng thăm vùng đất Lời hứa mà chúng ta sẽ đến, và đem trở về những chứng cứ của tình yêu Thiên liêng và năng quyền của Chúa Jêsus Christ để bày tỏ nó cho hội chúng của họ rằng có một vùng đất của Lời hứa ở phía bên kia sông.

<sup>54</sup> Tối hôm qua, giảng dạy, đi tới sông Giô-đanh... Bây giờ khi chúng ta đến với con sông đó, nó đã phân tách chúng ta. Nó đã tách chúng ta ra. Một lần ở phía bên kia, điều gì đó đã xảy ra cho các bạn.

Giô-suê, với tất cả mọi sự hiểu biết của mình rằng mệnh lệnh này là một mệnh lệnh quan trọng và lớn, nhưng có sự đảm bảo, nên ông không hề có sự e sợ nào. Ông có thể có, và chúng ta gọi nó là sự hấp tấp, miễn là ông cứ chỉ đúng đường. Ông có thể phá tan một ngọn đồi nếu nó cản ngăn ông, nhưng ông được dẫn dắt theo đúng con đường.

Hội thánh của Đức Chúa Trời Hằng Sống có thể trở nên không lo lắng, không sợ hãi như vậy, trong niềm tin nếu chúng ta hướng đúng đường. Vì Ngài đã Phán, **“Ta sẽ ở cùng người như ta đã ở cùng Môi-se; ta sẽ không lìa người, không bỏ người đâu.”** Ngài không bỏ Môi-se. Ngài không bao giờ bỏ quên Môi-se. Ngài cũng sẽ không bỏ quên Giô-suê. Ngài cũng sẽ không bỏ quên các bạn. Ngài sẽ luôn ở cùng chúng ta.

<sup>57</sup> Như chúng ta thấy Giô-suê nhận lấy sứ mệnh đó, và nhận biết trách nhiệm dẫn dân sự đi qua các vùng đất, rằng ông phải đi qua nhiều vùng đất

khác nhau. Ông phải thiết lập một vương quốc. Ông phải chia cơ nghiệp ra giữa vòng họ. Ông biết sứ mệnh này là khó khăn, vượt xa những gì Môi-se đã làm. Giô-suê có nhiều việc phải làm hơn Môi-se.

Một điều khác, ông phải dẫn họ đi dọc theo biên giới, giữa vòng những nước anh em của họ. Và tất cả họ đã nhận biết mùi máu. Ông phải chinh phục họ. Ông phải bắt họ giữ im lặng khi họ đi.

Do vậy, ngày hôm nay nhóm Ngũ Tuần đang dấy lên, họ đã ném biết các học thuyết Giáo phái. Và bây giờ thật khó để kìm họ lại.

<sup>60</sup> Một vài năm trước đây họ nói, “Anh, Branham hãy đến,” khi chức vụ đầu tiên bắt đầu, “Chúng tôi sẽ bắt đầu một tổ chức, xây dựng nơi tưởng nhớ dành cho anh ở chỗ nào đó.” Tôi không mong chờ chỗ để tưởng nhớ. Tôi đang mong chờ sự trở lại của Chúa.

Họ lập nên một sự tôn sùng và gọi nó là “Con Mưa Cuối Mùa”, di chuyển qua Canada và vào California, nhưng nó cuối cùng cũng thất bại. Bởi vì nó không thể đi. Tại sao nó là vậy? Điều duy nhất mà họ biết, họ ra từ những điều đó, và họ đụng đến một chút của nó. Họ phải làm thứ gì đó.

Những hời anh em, Hội thánh thật sự của Đức Chúa Trời Hằng Sống không hề có hình dạng nào, không có giáo điều nào. Nó được dẫn dắt bởi năng quyền của Đức Chúa Trời và nó ở trong lòng của mọi cá nhân. Vượt qua các anh em. Nhưng chớ làm nó nặng xị lên. Chúng ta là nhưng con người lớn hơn họ. Chớ làm nặng xị lên với họ, hãy cứ vượt qua họ.

<sup>63</sup> Tôi muốn các bạn để ý, một điều lớn lao đang xảy ra ở đây. Đó là Ê-sau, Mô-áp, và những người mà chúng ta đã nói tới hôm qua. Rất nhiều người trong số họ, rất nhiều người là những người tin nữa chừng. Họ ở ngay sát với đường biên giới.

Tôi phải ngừng ở đây một vài phút, chỉ một phút thôi. Nhiều người ám chỉ rằng vùng đất của Lời hứa như là thời đại hoàng kim. Nó không phải là vậy. Vùng đất của Lời hứa có sự chiến tranh và sự chết chóc. Thời đại hoàng kim thì không hề có chiến tranh hay sự chết chóc. Nó ám chỉ về Đức Thánh Linh, chiến trường.

Sự biện hộ: Họ rời bỏ Ai-cập. Có 3 giai đoạn trong cuộc hành trình của họ. Họ rời Ai-cập cùng với sự biện hộ, tin vào Lời, họ tách ra khỏi người Ai-cập và họ ra đi. Họ vượt qua Biển Đỏ và giết những thú ở phía sau họ, mà nó được thánh hoá qua Huyết để giết mọi người mà ở trong sự chìm đắm của tội lỗi, đó là giai đoạn thứ 2 của cuộc hành trình. Nhưng giai đoạn thứ 3 là khi họ vượt qua sông Giô-đanh và bước vào vùng đất của Lời hứa nơi mà cơ nghiệp của họ được đặt ở đó. Cơ nghiệp của họ không phải được đặt ở Ai-cập, cho dầu Đức Chúa Trời có chúc phước cho họ khi họ ở Ai-cập.

trong Danh của Chúa Jêsus. A-men! Nó phải xảy ra. Nó sẽ chóng tốt lại. A-men! Con tin nó với tất cả tấm lòng của con.

<sup>261</sup> [Băng trống -Bt.] Đó là sự thật, nếu đã đến lúc để các bạn đi, thì các bạn sẽ đi con đường nào đó. Đúng vậy, nhưng trước tiên, trước khi Ngài bảo các bạn, nếu các bạn chân thật và không có sự hoài nghi nào trong các bạn, thì các bạn sẽ nhận được sự chữa lành. Điều đó là chắc chắn đúng vậy.

La-xa-rơ được kêu sống lại từ kẻ chết, ông đã chết lại. Nhưng ông được sống lại từ kẻ chết để minh chứng rằng Đức Chúa Trời luôn giữ sự ban cho của Ngài, Ngài phán, **“Ma-ri, người có tin không? Ta là Đấng Sống Lại và Đấng Sự Sống. Ta có sứ mệnh từ Đức Chúa Trời để đẩy những người chết sống lại. Người tin điều này không?”**

Bà trả lời, “Lạy Chúa, con tin rằng Ngài là Con của Đức Chúa trời, đến với thế gian.”

Ngài liền hỏi, “Người chôn La-xa-rơ ở đâu?”

La-xa-rơ phải chết lại. Nhưng Ngài đẩy La-xa-rơ từ kẻ chết sống lại để minh chứng rằng Ngài là Đấng của Sự Sống Lại và Đấng của Sự Sống. Thấy không, Ngài làm những điều đó, và mọi thứ đều trong trật tự, ý muốn của Ngài. Tôi thật vui sướng để được nói đến những điều đó. Mọi thứ đều trong trật tự một cách hoàn hảo. Nếu các bạn có thể tin, mọi thứ các bạn cầu xin sẽ được ban cho. Nó phải xảy ra như vậy.

<sup>266</sup> Tốt rồi, hãy tiếp tục cầu nguyện trong lúc mọi người đang được đẩy lên dần. Nguyện Chúa chúc phước trên anh...? ...

Lạy Chúa Jêsus, chị em của chúng con đau nặng, nghe con đứng ở đây và giảng về Lời của Ngài, cầu xin Ngài -- cầu xin Ngài, vì sự hoài nghi nhỏ nhất này, lạy Chúa, xin hãy tránh xa tất cả họ. Cầu xin họ có thể dấy lên, rời bỏ núi cũ này núi mà chỉ có thể giậm chân tại chỗ, lạy Chúa hãy để cho họ tiếp tục bước tới sông Giô-đanh. Cầu xin Chúa hãy ban cho chị em của con từ giờ phút trở đi tiếp tục bước đi trên con đường này, và tin rằng Chúa đã chữa bệnh cho chị em của con. Trong Danh của Chúa Jêsus. Hãy bước đi trên con đường của chị và hãy tin.

Cầu xin Chúa chúc phước trên chị. Lạy Chúa Jêsus, xin hãy ban cho những điều chị ấy ước mong, về con gái và gia đình của chị. Con cầu nguyện điều này, trong Danh của Chúa Jêsus, cô ấy nhận điều này, khi con dâng lời cầu nguyện và niềm tin của con bởi việc đặt tay lên vai cô ấy. Nếu con không tin Ngài, lạy Chúa, con sẽ không đặt tay con lên cô ấy. Nếu con biết Ngài không ban cho điều này thì con sẽ không cầu nguyện cho cô ấy. Nhưng lạy Chúa con tin ở Ngài. Và cô ấy cũng tin như vậy. Và chúng con cùng đặt niềm tin với nhau, tin vào Danh của Chúa Jêsus, A-men!

kính sợ, cầu xin Ngài chúc phước trên lời cầu nguyện của con, là khi con cầu nguyện cho những con người này, mọi người trong vòng họ sẽ nhận được sự chữa lành. Cầu xin Ngài hãy chúc phước trên niềm tin của họ. Lạy Chúa, xin hãy giúp sự không tin của chúng con.

Xin ban cho mọi người ở đây ngay giờ này thấy được khả tượng. Cầu xin Ngài chớ để họ lạc mất bất cứ gì của nó. Nhưng hãy ban cho họ nhìn thấy nó một cách thuộc linh, và nghĩ đến Thiên sứ của Chúa ở ngay đó vào lúc ban đầu, Ngài Phán, “Như Ta đã ở cùng Môi-se thì Ta cũng ở cùng các người.” Và lạy Cha, ở đây sáng hôm nay, được đem đến ánh sáng. Chúng con tạ ơn Ngài vì điều này, lạy Chúa. Ngài đã tha thứ chúng con vì sự sai trật của chúng con.

Giờ này, khi chúng con bước vào sự nhóm họp này, cầu xin quyền năng của Ngài chữa lành tất cả mọi người mà đang đứng trong dòng người này. Con bước đi như là đầy tớ của Ngài, chớ không phải là xin bất cứ sự xức dầu đặc biệt nào, nhưng con biết rằng, cuộc đời của con là dành cho sứ mệnh đó, con đi để thực hiện nó, trong Danh của Chúa Jêsus Christ.

<sup>254</sup> Anh Neville, mời anh lên đây đứng. Với ân tứ này, tôi không phải chuẩn bị xức dầu bằng dầu. Thấy không? Tôi chỉ làm theo như những gì Ngài đã phán truyền với tôi. Và sứ mệnh là, “Hãy làm cho mọi người tin người, hãy chân thật...” Các bạn có tin không? Khi đó tôi chân thật. Điều gì đó phải xảy ra.

Anh Neville sẽ bắt đầu dẫn chúng ta vào trong các bài hát. Các bạn hãy cầu nguyện một cách im lặng trong lúc tôi cầu nguyện cho người bệnh. [Anh Neville bắt đầu hát bài hát “Chỉ Tin” - Bt]

<sup>256</sup> Lạy Chúa Jêsus của chúng con, con đặt tay lên người phụ nữ này. Và con khiển trách nó trong Danh của Chúa Jêsus Christ. Hãy để cho chị bước đi và được chữa lành. A-men! Điều gì đó đã xảy ra.

Vấn đề của anh là gì? Lạy Chúa, con đặt tay con lên người anh em này, vấn đề giải phẫu tuyến tiền liệt, con khiển trách quyền năng này của ma quỷ, trong Danh của Chúa Jêsus Christ. A-men! Anh phải có nó. Hãy tin.

Lạy Chúa, con đặt tay con lên chị này có chân bị đau nhức, sưng phồng của chị, và con khiển trách sự sưng phồng này, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Hãy đi, hãy tin nó, hỡi chị, và chị sẽ nhìn thấy nó.

Lạy Chúa, với những vấn đề tim mạch và những căn bệnh khác, con đặt tay lên chị em của con và khiển trách căn bệnh này, trong Danh của Chúa Jêsus, bởi sứ mệnh của con.

Lạy Chúa, với việc không nhìn thấy ánh sáng và vấn đề tim mạch, con khiển trách căn bệnh trong người chị em của con bởi sứ mệnh của con,

<sup>66</sup> Các bạn những người theo thuyết Lu-te tin vào trong sự xung công bình, cơ nghiệp của các bạn không đặt ở đó nếu các bạn là những người được kêu gọi. Các bạn chỉ là những người theo Lu-te, đó là tất cả những gì các bạn có được.

Các bạn những người Giám Lý, người Hành Hương Thánh, và Hội Phúc âm Ngũ Tuần, những người mà tin và ở sự thánh hóa, sự giết chết của tội lỗi ở trong các bạn, hãy tránh xa cội nguồn của tội lỗi, các bạn những người thuộc về phía bên kia sông.

Nhưng đối với người nam và người nữ thì có điều gì đó ở trong các bạn, đang kêu lên, từ trong tận cùng của sâu thẳm, có một con sông Giô-đanh để cho các bạn vượt qua.

Ngài Phán, “Các người sắp vượt qua các nước anh em của người. Các người sắp vượt qua các nước anh em của người, và họ gần đường biên giới. Và nếu các người vượt qua họ, chớ nói gì với họ cả. Ta đã ban cho Ê-sau núi này. Ta đã ban cho Mô-áp đất nước này. Và Ta không muốn các người làm nặng xi lên với chúng, cải đạo. Hãy bước đi một cách nhẹ nhàng. Các người biết các người đi đâu. Chớ bắt chước theo các thói tục của họ.”

<sup>70</sup> Mô-áp có một tiên tri giả, một Giám mục có tên là Ba-la-am, người mà đến giữa vòng hội chúng, và cố gắng tổ chức tất cả họ lại với nhau, bởi vì họ là những anh em. Nhưng họ không phải là vậy. Trong họ chỉ có một nửa là anh em, không phải là những anh em thật sự. Nếu trong tâm lòng của các bạn...

“Chớ bắt đồng với nó, hãy cứ tiếp tục đi, hãy để mặc nó. Hãy trả tiền cho nó những gì các người nhận lấy, nếu người phải đi qua nước của nó.” Đã được định trước là vậy. Nếu Đức Chúa Trời mong đợi hay định trước Mô-áp để tham gia với dân Y-sơ-ra-ên thì họ sẽ tham gia vào. Nếu Ngài đã định trước cho Ê-sau để cùng đi với dân Y-sơ-ra-ên thì Ê-sau sẽ cùng tham gia và sẽ đi cùng họ. Nhưng Ngài ban cho ông cơ nghiệp của ông ở phía bên kia sông.

<sup>72</sup> Hay là làm thế nào để các bạn làm cho những người Lu-te nhìn thấy nó, tất cả những người Báp-tít nhìn thấy chúng, tất cả những người Trưởng Lão, và những người Hành Hương Thánh nhìn thấy? Chớ lên án họ. Đó là tất cả những điều họ biết. Đó là tất cả những gì có ở trong họ.

Nhưng đối với các bạn những người mà tin Đức Chúa Trời (Ồi Chúa ơi.), với các bạn là người biết, với các bạn có điều gì đó trong bạn đang gọi tới Vực... Nếu tất cả những điều sâu thẳm mà các bạn có được làm cho các bạn thoả lòng, thì đó là nơi mà các bạn đang ở. Nhưng đối với tôi và đối với gia đình của tôi, đối với tôi có điều gì đó vượt xa hơn những gì ông ta nhìn thấy. Có một vùng đất ở đâu đó bên kia sông; Vẫn còn có một vực gọi Vực. Tôi không thể hài lòng với các lý thuyết Thần học được. Tôi không

thể hài lòng với một Giáo hội tốt được. Tôi không thể hài lòng với một Chiến dịch tốt được. Tôi không thể hài lòng với một Buổi nhóm Chữa lành nhỏ. Có cái gì đó ở nơi xa kia đang gọi.

<sup>74</sup> Do vậy hãy để mặc họ. Hãy tiếp tục đi. Chớ tranh cãi với họ. Chúng ta đang vượt qua một vùng đất khác. Họ không được định trước để cùng đi với các bạn. Họ sẽ không cùng bước đi với các bạn. Làm thế nào để mà 2 người khác quan điểm cùng bước đi? Nhưng đối với những người mà yêu mến Chúa, những người mà đi -- được gọi bởi Đức Chúa Trời...

Tốt, họ sẽ nói, “Đức Chúa Trời ban cho chúng tôi Hội thánh này. Đức Chúa Trời làm điều này.” Đúng vậy. Đức Chúa Trời Phán, “Ta ban cho Ê-sau núi này, chớ đừng đến Ê-sau. Nhưng Ta có điều khác cho người. Chỉ hãy vượt qua sông.” A-men!

Đó là ước mong của tôi, hồi anh em, để nhìn thấy Hội thánh của tôi vượt qua và bước vào một vùng đất khác, một ước mong để bước sang bờ bên kia. Nếu có điều gì đó đang trong các bạn đang kêu gọi, thì sẽ có điều gì đó để đáp lại tiếng gọi đó. Chỉ ngồi xuống và đợi là không đủ cho các bạn. Đi vào và làm một vài công việc là không đủ cho các bạn. Chỉ tham gia và ghi tên của bạn vào một Giáo hội là không đủ. Bởi vì có cái gì đó đang kêu gọi các bạn, tất cả hãy vượt qua đây kia, vượt đây kế tiếp, và tất cả vượt qua sông Giô-đanh, cho đến khi bạn ngã vào vòng tay của Đức Chúa Trời ở phía bên kia. Một vực gọi Vực...

<sup>77</sup> Giô-suê nhận biết rằng sứ mệnh này rất khó khăn. Các bạn có để ý ở đó, tất cả khi Giô-suê bắt đầu vượt qua sông Giô-đanh, làm thế nào để Giô-suê nhớ sứ mệnh của mình? “**Chớ để quyền Sách Luật pháp này xa miệng người.**” Mặt khác, “Giô-suê, Ta không quan tâm đến các Chi phái sẽ nói gì, những Giáo sĩ sẽ nói gì. Hãy cứ ở với Lời này, khi đó các ngươi sẽ làm cho con đường của mình được thịnh vượng. Cho dầu có nhiều điều lớn lao họ làm, có nhiều điều nhỏ nhoi họ làm, và có bao nhiêu tổ chức họ làm, hãy cứ ở với Lời của Đức Chúa Trời, Giô-suê. Hãy cứ ở với Lời này. Lời này, chớ để Lời này xa miệng người.” Hãy để tôi đọc lại nó.

**Chỉ hãy vững lòng bền chí, và cẩn thận làm theo hết thấy Luật pháp mà Môi-se, tôi tớ Ta, đã truyền cho các ngươi, chớ xây qua bên hữu hoặc bên tả...**

<sup>78</sup> Nếu Lời Phán làm một điều nào đó thì hãy làm. Tôi không quan tâm các tổ chức sẽ nói gì, dù sao thì hãy cứ làm nó. Đó là Giô-suê mà Chúa đang mong chờ. Chớ xoay chuyển một inch, một lô ta. Hãy cứ ở ngay với Lời của Đức Chúa Trời.

**“Chớ xây qua bên hữu hoặc bên tả, để hễ ngươi đi đâu cũng đều được thịnh vượng.”**

Bây giờ, các bạn chỉ cho tôi nơi mà Ngài phán rằng nó sẽ không còn xảy ra nữa. Các bạn hãy chỉ nó trong Kinh thánh cho tôi. Thấy không?

Ngài Phán, trong những ngày cuối cùng Ngài sẽ làm những điều nào đó sẽ đẩy lên những điều đó. Hãy nhìn xem những gì đã xảy ra. Ngài sẽ luôn giữ lời của Ngài. Tôi đã luôn bảo các bạn rằng Ngài đã giao sứ mệnh đó cho tôi, bây giờ thế giới biết đến nó. Khoa học biết nó. Thiên sứ của Đức Chúa Trời đã chứng minh nó. Và kết quả đã chứng minh rằng nó là sự thật.

<sup>245</sup> Chúng ta đang sống trong một thế giới bệnh tật. Có rất nhiều người cần được cầu nguyện. Tôi nghĩ, “Chắc chắn có một cách khác bên cạnh...”

Anh Moore một lần có nói với tôi... Có một bé gái nghèo lê bước để leo lên các tam cấp để vào Nhà thờ, bị què, rất nghèo, rất tội nghiệp, cố sức để lê bước tới chỗ mà tôi đang đứng. Tôi nhìn vào bé gái và nước mắt của tôi bắt đầu rơi ra. Vâng, họ không thể đưa cô bé vào dòng người, cô ấy không có tấm giấy ghi nan đề cầu nguyện. Không biết rằng đó là bé gái tôi hôm qua. Và Anh Moore và những người khác giúp bé gái ra khỏi dòng người.

Ngày kế tiếp chúng tôi ngồi lại và nói về chuyện đó. Anh ấy nói, “Anh Braham, điều đó làm tôi đau lòng.”

Tôi nói, “làm anh đau lòng à? Anh nghĩ nó đã làm gì đối với tôi?”

Thấy không? Một cô bé bị què. Điều đó cứ bám lấy tôi. Và điều đó đã xảy ra cách đây mười năm, một cô gái trẻ bị què ở Illinois, với một cái đầu nhỏ và đen, mắt xanh, lê từng bước, cố gắng lê từng bước tới chỗ tôi đang đứng. Và người quản lý ở đó đã đến giúp để đưa cô bé ấy về trở lại chỗ ngồi của cô, lê bước ra khỏi ghế để cố gắng đến chỗ tôi. Tại sao vậy? Các bạn có thể lên nhiều lần khác nữa. Và nếu tôi có thể cắt bớt một số người, và đặt cô bé ấy vào trong dòng người mà không cần tấm giấy ghi nan đề cầu nguyện, những người khác sẽ bị tự ái. Thấy không? Đúng vậy, không thể làm được nó. Tôi nói, “Chắc chắn là sẽ có cách khác.” Ước gì tôi biết nó sớm hơn bây giờ, thì mọi sự đã khác. Nó chắc chắn sẽ là khác vậy.

<sup>250</sup> Bây giờ, mỗi người trong vòng các bạn, điều duy nhất mà có thể ngăn cản sự nhận được chữa lành của các bạn, là các bạn không tin nó. Bây giờ, chúng ta hãy cùng nhau cúi đầu.

Lạy Cha cao quý của chúng con, ở đây có những người mù, những người tàn tật, bệnh tật, đang bị ung thư tàn phá, và nhiều bệnh khác nữa. Tất cả họ đều đứng đây trong dòng người, lạy Chúa. Con đã giảng dạy về Lời của Ngài, và trong suốt mười hai năm Ngài đã luôn chứng thực điều đó trên khắp thế giới. Con đã luôn cầu xin sự tha thứ, và con biết rằng con không hề làm nó một cách uống công, con làm nó bởi vì con nghĩ là con đang làm đúng. Bây giờ, lạy Chúa, con đến, con đến với Ngài với một sự

những gì mà tôi không có bởi học vấn. Tôi phải có các dấu hiệu. Và chỉ như... Các dấu hiệu bày tỏ rằng nó có tác dụng tốt bằng sự học vấn mà nó có thể đem lại. Nhưng, các bạn thấy đây, nếu các bạn không có các bằng cấp, thì Đức Chúa Trời sẽ có một cách khác để ban cho các bạn bằng cấp. Việc các bạn là chỉ hãy có niềm tin và tin mà thôi. Bây giờ, tôi muốn mỗi người các bạn cam kết với Đức Chúa Trời, ở ngay tại chỗ mà các bạn đang đứng. Bởi vì, nếu các bạn không làm, nó sẽ không giúp ích gì được cho các bạn. Tôi muốn tất cả các bạn đặt bóng dáng của sự nghi ngờ sang một bên. Và khi các bạn đi qua đồng người, và sau khi tôi cầu nguyện cho các bạn, tôi muốn các bạn bước đi ra khỏi đây... Các bạn có thể không nhìn thấy một kết quả nào. Nhưng... Chúa Jêsus không bao giờ phán, “Các người có nhìn thấy không? Các người có cảm thấy nó không?” Ngài phán, “Các người có tin nó không? Các người có tin nó không? Nếu các người tin...”

<sup>239</sup> Tôi đã luôn đề ý điều này trong suốt chuyến đường. Tôi cầu nguyện cho họ, một vài người trong số họ, Ngài sẽ không -- Ngài sẽ làm việc trên sự nhận biết, họ sẽ đi ra nơi khác, và nói, “Hừ. Tôi không hề nhận được thứ gì cả. Ngài chưa bao giờ bảo với tôi điều gì cả.” Và đó cũng là người sẽ không nhận được cái gì cả.

Nhưng một vài người trong số họ nhập vào dòng người, và nói “Lạy Chúa, con tạ ơn Ngài. Con tin nó.” Họ là những người mà tôi nghe như, “Anh biết không, Anh Branham, tôi chẳng nhận thấy sự khác biệt nào cả trong những ngày kế tiếp”, có lẽ 2 hay 3 tuần, hay hơn thế nữa, “Nhưng tất cả ngay lập tức, tôi cảm thấy điều đó rời bỏ khỏi tôi, và nó đã đi.” Thấy không, thấy không? Các bạn có thể nói rằng các bạn tin. **Luôn luôn có 3 loại người trong một buổi lễ thờ phượng: Đó là người không tin, người ngụy tin, và người tin.** Một vài người làm ra vẻ như mình tin, “Ồ, vâng, tôi tin”, nhưng thật ra thì không phải vậy. Nếu các bạn tin nó... Tôi muốn hỏi các bạn câu hỏi này bây giờ. Nếu các bạn tin nó, thì các bạn sẽ chắc chắn nhận được sự chữa lành. Hãy lắng nghe đây. Hãy để tôi lập lại nó. Nếu các bạn tin thì các bạn sẽ chắc chắn nhận được sự chữa lành.

<sup>242</sup> Trước tiên Lời của Đức Chúa Trời ngự đến, giao cho sứ mệnh. Các bạn có tin điều đó không? Lời của Đức Chúa Trời có phán vào lúc đầu tiên. Đó là trên tất cả mọi sự. Điều thứ hai, thiên sứ của Đức Chúa Trời đã minh chứng điều đó, các dấu hiệu đã bày tỏ nó. Điều đó đúng vậy không nhỉ? Bây giờ, không hề có một sự sai trật nào cả, không nơi nào cả. Trong Lời của Đức Chúa Trời không hề có sự sai trật dù là một chữ, nó nói rằng “Ta một lần ban cho chúng sự chữa lành, nhưng bây giờ Ta cất nó khỏi chúng.” Tôi muốn một vài người chỉ cho tôi điều đó. Tôi sẽ chỉ cho các bạn nơi mà Chúa Jêsus giao sứ mệnh cho Hội thánh của Ngài để cầu nguyện cho người đau ốm, và sự cầu nguyện bằng đức tin sẽ chữa lành những người bệnh.

Ồ các bạn nghĩ là các bạn thịnh vượng khi các bạn xây dựng những Nhà thờ lớn, tiếp đón thêm hàng ngàn người vào trong tổ chức của các bạn. Đó không phải là sự thịnh vượng. Nó không giúp bạn đến gần hơn với vùng đất của Lời hứa. Những gì chúng ta cần có là Đức Chúa Trời, cần có Thánh Linh hơn.

**“...Để hễ người đi đâu cũng đều được thịnh vượng.”s**

**Quyển Sách Luật pháp này chớ xa miệng người; Nhưng hãy suy gẫm nó ngày và đêm...**

Khi các bạn nghĩ đến làm một việc gì đó, liệu rằng các bạn có sử dụng Lời của Đức Chúa Trời không? Liệu rằng các bạn đang tìm kiếm ước muốn của các bạn trong Lời của Đức Chúa Trời? Liệu rằng những gì các bạn đang giảng dạy là thuộc về Kinh thánh? Liệu rằng các bạn có giống nhiều người ngày hôm nay, rất nhiều người ngày hôm nay, giảng dạy cho các học thuyết của con người?

<sup>81</sup> **Quyển Sách Luật pháp này chớ xa miệng người;... (“Miệng người”, các bạn đang nói gì vậy. Chớ đừng đọc nó rồi bỏ đi. Hãy nói Nó. Và hãy sống với Nó. Và hãy giảng dạy Nó)... Hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong, vì như vậy người mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước...**

Hãy xem một Giô-suê của ngày hôm nay sẽ nên thế nào không? Một Giô-suê của Hội thánh thuộc linh sẽ là gì? Đó cũng là Giô-suê mà họ có trong Hội thánh thuộc thể. Hội thánh thuộc linh cũng phải giống như vậy.

Nếu Kinh thánh nói, **“Nếu một người không được sanh lại thì không thể nhìn thấy Nước Đức Chúa Trời”,** Giô-suê thuộc linh sẽ nói Amen! Nếu Kinh thánh nói, **“Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi.”** Giô-suê cũng sẽ nói điều tương tự như vậy. Ông cũng giống như vậy. Nếu Kinh thánh nói rằng, **Quyển sách, Lời của Đức Chúa Trời có chép rằng, “Còn về phần các người, hãy đợi trong thành cho đến khi được mặc lấy quyền phép từ trên cao. Sau khi Thánh Linh ngự đến trên người, khi đó các người sẽ là chứng nhân cho Ta,”** Giô-suê thuộc linh cũng sẽ nói tương tự.

<sup>86</sup> Nếu Phi-e-rơ trong ngày lễ Ngũ tuần đã nói, **“Hãy hối cải, ai nấy phải nhân Danh (cái Tên) Đức Chúa Jêsus chịu phép báp-têm, để được tha tội mình, rồi sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh.”** Giô-suê thuộc linh sẽ không bao giờ khác hơn [Lời] một chấm một phết (iota), một li một tí (inch) nào cả, nhưng ông sẽ lập lại một cách chính xác những gì Lời đã phán truyền.

Nếu Mác chương 16 có chép, **“Hãy đi khắp thế gian, giảng Phúc âm cho mọi người. Ai tin và chịu báp-têm sẽ được cứu rỗi, ai không tin sẽ bị đoán phạt. Những người tin sẽ được các dấu lạ này kèm theo: Họ sẽ**

**nhân Danh Ta đuổi quỷ, nói tiếng lạ, bắt rắn, và nếu uống nhầm chất độc cũng không bị hại; Nếu họ đặt tay trên người bệnh thì người bệnh sẽ được lành.”** Giô-suê thuộc linh cũng sẽ nói tương tự như vậy chẳng khác nào một inch. Ông sẽ suy ngẫm ngày và đêm hầu cho được thịnh vượng.

<sup>88</sup> Tôi muốn các bạn để ý vào những việc đã xảy ra. Giô-suê, khi bắt đầu nhiệm vụ đầu tiên, đó là chứng tỏ cho mọi người biết rằng mình là một Giô-suê thật sự... Dân Y-sơ-ra-ên phải biết về điều đó.

Không nghi ngờ gì cả, giới Giáo phẩm thì có ý kiến khác. Họ nói, “Bây giờ, chúng ta sẽ cắm lều ở đây cho đến thời gian mùa xuân, hay là cho đến thời gian mùa hè, sông Giô-đanh khi đó sẽ cạn.”

Trông giống như Đức Chúa Trời đã đặt những thử thách về ngu ngốc nhất ra trước mặt Giô-suê thuộc linh. Dẫn ông vào đó vào tháng Tư, tháng mà sông Giô-đanh lớn hơn kích cỡ bình thường của nó 3 đến 4 lần. Đức Chúa Trời đang thử ông để xem ông có thực là Giô-suê hay không. Ngài để cho mọi thử diễn ra sai. Để cho mọi người khác thịnh vượng. Để cho người khác thịnh vượng. Để cho những người có hình thức tin kính, nhưng chối bỏ quyền năng ấy, thịnh vượng, và đẩy lui các bạn. Nhưng nếu các bạn biết nơi mà các bạn đang đứng, thì các bạn sẽ đứng vững. Bấp chấp, nếu cả thế gian chối bỏ bạn, thì bạn vẫn cứ đứng vững như mọi lần. Các bạn sẽ không khác gì với Lời của Đức Chúa Trời.

<sup>93</sup> Sông Giô-đanh khi đó lớn hơn gấp 3 đến 4 lần so với kích cỡ bình thường của nó: Trông có vẻ như ma quái, nhìn thấy kinh khủng, lầy lội. Nhưng Giô-suê nói, “Đức Chúa Trời có Phán rằng trong vòng ba ngày chúng ta sẽ vượt qua nó. Chúng ta sẽ vượt qua nó.”

Giới chức sắc nói, “Nào, đợi một chút, Giô-suê. Chúng tôi là những người có tri thức. Chúng tôi khôn ngoan. Nhiều người ở đây là những kiến trúc sư ở Ai-cập. Chúng tôi biết phải làm những thứ này như thế nào, do vậy hãy đợi cho đến khi nước sông Giô-đanh cạn, khi đó chúng ta sẽ vượt qua nó. Nó không dễ hơn sao?”

“Tôi không quan tâm những gì các người nói. Đức Chúa Trời có Phán chúng ta trong vòng 3 ngày sẽ vượt qua nó. Và chúng ta sẽ vượt qua nó. Chúng ta vượt qua nó trong ba ngày.”

Hãy xem những gì Giô-suê đã nói. Ông đặt điều gì trước, Giáo phẩm ư? Không, thưa các bạn. Ông để Lời của Đức Chúa Trời trước. Ông nói, “Hãy nhận lấy hòm giao ước đó. Tất cả các người những Thầy Tế lễ hãy tránh ra khỏi nó, hãy ra đứng phía sau hòm giao ước. Chớ cố sức mà dẫn đường nó, hãy để nó dẫn đường các người.”

<sup>97</sup> Đó thật sự cũng là vấn đề của ngày hôm nay. Chúng ta cố sức của chúng ta để đi trước Lời của Đức Chúa Trời, và vượt qua, và làm cho Lời

gì Ngài đã phán truyền với tôi. Bây giờ, các bạn hãy tin và nhận lấy sự được chữa lành.

<sup>230</sup> Hãy để những trong hàng người... Doc, hãy đi xuống đó. Billy Paul, Billy đâu rồi? Hãy đến đây và giúp Doc, nếu anh sẵn sàng.

Bây giờ, mỗi người trong các bạn đi ở trong hàng người xin cầu nguyện này, hãy nhớ rằng, nó sẽ phải rơi trở lại các bạn nếu các bạn không tin nó với tất cả tấm lòng của các bạn. Nó là sự thật. Bây giờ, hãy nhớ, đó là các bạn những người đau ốm. Đức Chúa Trời có phán trong Kinh thánh của Ngài, Đức Chúa Trời phán nó bởi thiên sứ của Ngài, Đức Chúa Trời chứng minh nó bởi thiên sứ của Ngài, bây giờ các bạn phải tin nó. Nào, các bạn những người cần muốn được cầu nguyện, đây là những gì Kinh thánh đã phán dạy, “Nếu họ đặt tay lên người bệnh, thì người bệnh sẽ bình phục” Và đó là sự thật. Và chúng ta muốn tin nó với tất cả tấm lòng của chúng ta bây giờ, và Đức Chúa Trời sẽ ban sự chữa lành cho các bạn.

<sup>233</sup> Hãy đi quanh đường này, ngay đây, và ngay ở phía sau; Để bên này, khi đó phía bên kia cũng đi đường tương tự. Hãy để phía này đứng phía bên phải. Tốt rồi. Nói cái gì? [Có ai đó nói chuyện với Anh Branham. - Bt] Tôi sẽ đứng ngay đây, đứng ngay đây để cầu nguyện cho họ. Những lá thư và khăn tay này, tôi đã cầu nguyện. Nhiều người các bạn, một vài người các bạn, có lẽ sẽ phải đi. Xin chớ quên đêm hôm nay, buổi nhóm là ở trong sự bày tỏ, sự bày tỏ thần thánh của Hội thánh thật sự. Thấy không?

<sup>235</sup> Với các bạn đang -- sắp sửa được cầu nguyện, các bạn có hoàn toàn tin rằng các bạn sẽ nhận được sự chữa lành không? Nếu không tin, xin dừng đến. Nếu tin, đó là trách nhiệm của các bạn để đến.

Vậy thì, tôi không phải là một người chữa lành, nhưng tôi có được ân tứ của sự chữa lành. Đó là sự chứng thực. Nó đã được chứng thực đó là Lễ thật, con đường để trở lại, cách đây khá lâu. Tôi nhớ lại rằng trước đây tôi thường đi vào bệnh viện khi tôi còn là một người giảng dạy trẻ của Giáo hội Báp-tít ở địa phương, tôi thường đi vào bệnh viện. Ở đó thường có một nữ y tá già, bà ấy sống ở Howard Park. Tôi không biết liệu rằng bà có còn ở đó hay không nữa, ở tại bệnh viện. Bà thường nói với bệnh nhân “Chị sắp lành bệnh nào. Bây giờ, chị sắp lành bệnh rồi.” Nói, “Anh chàng giảng dạy của Giáo hội Báp-tít đang chuẩn bị để đến cầu nguyện cho chị.” Thấy không, nó chỉ - chỉ là khởi đầu thôi. Nó là -- đó là cách mà nó xảy ra. Hiện giờ tôi đã tách ra khỏi địa phương, và đi quanh khắp thế giới.

<sup>237</sup> Và bây giờ, Ngài ban cho tôi những dấu hiệu để xây dựng nên học vấn cho tôi. Nếu tôi có được sự học vấn giống như những Mục sư khác, chẳng hạn, một người tôi biết đến, có lẽ như Anh Neville hay Tiến sĩ Vayle, một vài người trong số họ, tôi - tôi sẽ không cần phải có những điều này. Nhưng tôi cần phải có điều này để xây dựng lên điều này, để đưa vào

thể chơi được bài “Chỉ Tin” cho chúng ta, nếu các bạn sẵn sàng, xin hãy lên đây? Nếu có ai đó ở đây có thể đàn, xin hãy lên đây. Anh đã có nó chưa... Hay là, hay là anh mở nó lên bằng máy ghi âm, có chưa anh, ở đâu đó? Nếu có bất cứ ai ở đây mà muốn đàn cho chúng ta bài “Chỉ Tin”, một vài người chơi đàn, hãy tiến lên phía trước này. Anh hay chị em nào, không có vấn đề gì cả, chúng tôi sẽ thật vui sướng nếu có thể chơi. Tốt rồi, bây giờ xin chị đàn nó một cách êm dịu, nếu chị sẵn sàng, chị kính mến.

<sup>226</sup> Chúng tôi sẽ không phát ra bất cứ giấy ghi nan đề cầu nguyện nữa. Khi chúng ta ở trong buổi nhóm nhỏ như thế này, chúng ta sẽ không phải cần nó. Khi chúng ta tổ chức trong buổi nhóm lớn thì chúng ta sẽ cần nó, nếu tôi phải cầu nguyện cho hơn năm trăm người. Các bạn cũng sẽ phải cầu nguyện, vì các bạn phải đang ở chung với đám đông. Các bạn có thấy nó không?

Có bao nhiêu người tin rằng đây là ý muốn của Đức Chúa Trời? Ô, điều gì đó đã làm cho tôi nghĩ là tôi đã làm đúng. Thỉnh thoảng làm cho tôi... Nó đã nhảy ra khỏi lồng ngực của tôi. Nó đã luôn ở đó trong mười hai năm qua, và tôi luôn biết rằng có điều gì đó không đúng, Anh Lee à. Bây giờ, tôi biết nó đã ra khỏi. Tôi đã nói đến nó, nó đã được tháo băng, và nó bây giờ đã nhảy ra khỏi lồng ngực tôi rồi.

<sup>228</sup> Hãy nhớ rằng, các bạn chỉ có thể được cứu bởi niềm tin cá nhân của bạn mà thôi. Các bạn chỉ có thể được chữa lành cũng bởi do chính niềm tin cá nhân của bạn mà thôi. Các bạn có tin rằng điều này thuộc về Kinh thánh không? Đó là Lời của Đức Chúa Trời. Các bạn có tin rằng Mục sư của các bạn là con người của Ngài, dù bất cứ Hội thánh nào các bạn đi không? Nếu các bạn không tin, thì các bạn hãy rời bỏ nó. Hãy đến với người mà là của Đức Chúa Trời. Khi đó nếu các bạn tin vị Mục sư đó, tin rằng Mục sư đang nói với các bạn là sự thật, khi đó hãy chấp nhận nó. Niềm tin của chính các bạn trong Chúa Jêsus Christ sẽ cứu các bạn. Cho dầu Mục sư của các bạn có giỏi bao nhiêu, có yêu mến Chúa bao nhiêu, mẹ các bạn có là thánh, như thế nào -- Cho dầu Lời của Chúa có chân thật như thế nào đi nữa, cho dầu các bạn có kêu than bao nhiêu đi nữa, các bạn có cầu nguyện bao nhiêu đi nữa, thì chỉ có niềm tin của chính các bạn mới có thể cứu các bạn. Chỉ bởi đức tin các bạn mới nhận được sự cứu rỗi.

Điều tương tự cũng được ứng dụng. Cho dầu có bao nhiêu... Lời của Đức Chúa Trời có phán rằng Ngài sẽ cho phép những điều này trong những ngày cuối cùng. 2 bài giảng một cách trọng tâm, thẳng thắn bây giờ, tôi đem những con người Y-sơ-ra-ên thể xác và những con người Y-sơ-ra-ên cùng lại với nhau. Chúng ta đang mong chờ Giô-suê của ngày hôm nay, mà đó là Thánh Linh, để dẫn chúng ta vào vùng đất. Ngài phải Phán truyền nó qua một số người, bởi vì Ngài là Thánh Linh. Tôi đã bảo với các bạn những

của Đức Chúa Trời phù hợp với điều này, và làm cho Lời của Đức Chúa Trời phù hợp với điều kia. Phước cho tấm lòng của các bạn. Những gì chúng ta cần ngày hôm nay, là theo sau Lời.

Lời đưa đường dẫn lối. Khi tới sông Giô-đanh thì con sông tách ra làm hai và họ vượt qua nó. Nhiệm vụ đầu tiên của ông, ông đặt điều đầu tiên trước tiên. Ông có lý do cho điều đó, bởi vì Đức Chúa Trời có sứ mệnh dành cho ông, “Hãy cứ ở với Lời. Hãy để cho Lời làm nó.” Mọi nhiệm vụ, mọi chiến dịch, họ đi trước trong chiến trận, bởi vì Đức Chúa Trời buộc ông phải đặt hòm giao ước trước. Sau khi hòm giao ước đi trước, sẽ đến cái gì? Ca hát, những nhạc cụ, người chơi nhạc, vui sướng. Rồi đặt Lờitrước tiên, hãy đọc Lời của Ngài. Thế thì chiến trận xảy đến, chúng ta sẽ chiến thắng, chỉ hãy thắng. Hãy cứ ở ngay với Lời, hãy để Nó dẫn đường, và nó sẽ khiến các bạn luôn tỉnh thức vì thì giờ.

<sup>101</sup> Ông có một lý do xác đáng cho nó. Hãy nhớ, khi ông vượt qua... Trước khi ông vượt qua, ông sai thám tử đi trước, 2 người trong số họ, để tìm kiếm vùng đất. Môi-se thì sai một nhóm người họ đi trước, nhưng tất cả họ đều đi về trong sự sợ hãi, hỗn loạn. Hãy xem chức vụ mới. Ông chưa bao giờ làm như vậy. Ông biết họ có thể có năm mươi ý kiến khác nhau, có năm mươi ý kiến lẫn lộn. Nhưng ông chỉ sai 2 người, và phán, “Hãy đi và thám thính vùng đất đó.” Bây giờ, tôi muốn các bạn nhớ một số điều. Ông nói, “Bây giờ, khi các người vượt...” Họ vượt qua để thám thính vùng đất, để xem liệu Lời hứa có thật hay không, xem thử đó là vùng đất gì, và xem họ phải đi vào như thế nào. Họ đã vượt qua. Tên của những người thám tử không được bày tỏ. Nhưng khi họ đi vào vùng đất, họ vào thành Giê-ri-cô. Và khi họ có được thành Giê-ri-cô, điều gì đã xảy ra? Họ chạy đến với gái điếm, một người phụ nữ có tiếng xấu.

<sup>103</sup> Tôi muốn vẽ ra một bức tranh ở đây. Có lẽ là nó không đúng, nhưng dựa vào nó tôi muốn nói lên một điểm. Chúng ta không có nhiều tư liệu về Ra-háp. Chúng ta biết rằng bà là một gái điếm. Chúng ta hãy cùng nhau suy nghĩ rằng bà là một người được sinh ra trong gia đình nghèo, và bà là một người không có danh tiếng. Và bà thật sự là một người phụ nữ trẻ đẹp. Bà đi ra kiếm sống để nuôi bố, và nuôi mẹ cả 2 đều bị què, không có cách nào để bà làm việc, chỉ có cách là bán đi phẩm hạnh của bà. Nhưng tôi có thể tưởng tượng, mọi thời gian, bà biết rằng làm như vậy là sai. Có cái gì đó ở trong sâu thẳm của bà mách bảo với bà rằng, “Làm như vậy là không đúng.” Bà biết làm như vậy là không đúng.

Một ngày nọ bà nghe tin có một Đức Chúa Trời đang đi đến. Lòng bà bắt đầu run sợ. Một người đưa tin báo với bà về những chuyện sẽ xảy ra. Bà đã nói gì? Bây giờ, Giô-suê có thể làm những phép lạ, Giô-suê có thể làm nhưng phép lạ chính xác giống như Môi-se có. Do vậy khi ông... Ra-háp không yêu cầu để được thấy các phép lạ của Giô-suê, bà chỉ nghe: Một

loại Hội thánh, một loại của Hội thánh thật sự đã đẩy lùi sự mại dâm. “Ngày hôm nay tôi là một người theo Giáo hội Giám Lý, ngày mai tôi là một người của Giáo hội Báp-tít, ngày kia là một người của Giáo hội Trưởng Lão”, đã đẩy lùi sự mại dâm.

<sup>106</sup> Nhưng đột nhiên, một thầy dạy vào thành và nói, “Có một Đức Chúa Trời hằng sống, Ngài sống hôm qua và cũng sống hôm nay. Năng quyền của Ngài cũng vậy. Ngài cũng làm những công việc giống như những công việc Ngài đã làm khi Ngài còn ở trên đất.” Những người đồng hành của Ngài đang đến.

Ra-háp, một người làm điểm, được biết như là một người làm điểm, bà là một kiểu của những người tin ngày hôm nay, người tin thật sự. Bà không nói, “Tôi nghe rằng - rằng Giô-suê có thể làm các phép lạ, bởi vì ông là người tiên nhiệm của Môi-se. Tôi muốn nhìn thấy những phép lạ đó. Nếu tôi có thể nhìn thấy những phép lạ đó, khi đó tôi sẽ tin.” Thật ra, ông không hoàn toàn cần phải bày tỏ những phép lạ đó, bởi vì dù sao bà cũng tin nó. Bà không phải là Tho-ma. Bà đã thật sự tin nó trước đó.

<sup>108</sup> Môi-se khi ông có các dấu lạ, ông đi xuống và làm các dấu lạ đó, nhưng các phép lạ không phải là thứ để đưa chúng ta đến với vùng đất của Lời hứa. Nó không phải là vậy. Các dấu hiệu là để chứng minh về sứ mệnh. Ra-háp đã tin nó mà không cần phải xem bất cứ dấu hiệu, phép lạ nào. Bà nói, “Tất cả chúng ta đều run sợ.”

Cho dầu Ni-cô-đem có nói, “**Thưa Thầy, chúng tôi biết rằng Thầy là một Giáo Sư Vĩ Đại đến từ Đức Chúa Trời, không ai có thể làm được những điều nếu Đức Chúa Trời không ở cùng trên người ấy. Tất cả chúng tôi đều biết điều đó.**”

Thế giới ngày hôm nay biết nó. Billy Granham gọi nó, “Chúng ta phải trở lại với Ngũ tuần.” Hội đồng của Giáo hội kêu gọi, “Chúng ta phải trở về với sự nói tiên tri, nói các tiếng lạ, thông giải các tiếng lạ, sự chữa lành Thiêng liêng (bằng phép lạ), những người chữa lành trong Hội thánh của chúng ta, để cho Thánh Linh của Đức Chúa Trời có con đường theo ý muốn của Thánh Linh.” Đức Chúa Trời đang kêu gọi. Con người thật sự khiếp sợ sự tin kính thật, và nói rằng, “Mọi thứ, lòng chúng ta hao mòn.”

<sup>112</sup> Bà không cần phải xem dấu lạ mà Giô-suê có thể làm bởi tay hay bởi gậy của ông. Bà thật sự tin mà không cần phải xem. Bà nói, “Tôi nghe và tôi đã tin, và bây giờ tôi đang cầu xin sự thương xót.” Ô, chúng ta có thể học được một bài học ở đây. “Tôi đang cầu xin sự thương xót cho tôi và cho gia đình tôi.”

Hãy nhìn vào người La-mã, người mà rút kiếm ra chuẩn bị kết liễu đời mình, người giữ ngục. Phao-lô nói, “Chớ làm hại chính người vì tất cả chúng tôi đều ở đây.

thì giờ đã đến, khi tôi phát một khi đứng ở trên núi này. Tôi muốn đi đến sông Giô-đanh. Tôi muốn bước vào vùng đất của Lời hứa thật sự. Tôi muốn chính tôi có được niềm tin, chớ không phải nhìn vào các dấu hiệu, các phép lạ, và chớ không phải nhìn vào những gì Chúa đã bày tỏ ra, hay là một cái biển hiệu để chỉ. Tôi muốn nhìn về hướng thập tự và nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, bởi niềm tin con đến đây. Con đang đến trong Danh của Chúa Jê-sus.”

<sup>221</sup> Hiện giờ, có một số người cần được cầu nguyện sáng hôm nay. Tôi đang đến để chữa lành để đương đầu những thứ tật bệnh trong cơ thể của các bạn, trong Danh của Chúa Jê-sus. Tôi sẽ mãi làm nó cho đến khi Đức Chúa Trời cắt đi mạng sống của tôi. Đúng vậy. Miễn là Ngài cứ luôn ban cho tôi sự nhận thức và sự hiểu biết, thì tôi sẽ đến và cầu nguyện. Các bạn chớ để mình bị thất bại, những gì các bạn tin, khi mà tôi cầu nguyện cho các bạn, thì các bạn sẽ khoẻ mạnh trở lại. Hãy cứ ở yên trong đó. Nếu các bạn không tin nó, thì xin đừng đến, bởi vì các bạn sẽ chỉ làm đau chính mình mà thôi.

Bây giờ đang thâm âm, và nó ở đây. Từ nay trở đi, sẽ không có một sự nhận biết nào nữa cho đến khi Đức Chúa Trời ban cho tôi- bảo tôi làm một điều chắc chắn, để “Đi và bảo với người này một điều chắc chắn sẽ xảy ra”, khi đó tôi sẽ đi và nói với người đó như vậy. Ngài Phán, “Hãy làm điều này,” khi đó tôi sẽ đi và làm nó theo như Lời Ngài đã phán truyền.

Nhưng theo như tôi đứng ở đây và nói, “Nào, hãy nhìn vào tôi, và các bạn hãy tin nó hết lòng. Vâng, anh A hay B này. Anh là John Doe, đến từ nơi này nơi kia. Anh đã bị ung thư lâu năm. Bác sĩ vậy và vậy bảo rằng anh sẽ không bình phục lại được. Anh đã làm điều nào đó. Bây giờ, anh phải lấy lại điều đó và làm cho nó tốt trở lại và nhận lấy cái này trước khi anh nhận lấy sự chữa lành. Tốt rồi, anh Doe, hãy tiếp tục tiến bước về phía trước, hãy tin nó. Bây giờ, chị là vậy là vậy, chị đến từ như vậy và vậy.. Chị đến từ như vậy và vậy.” Và khi đó tôi đi vào một cơn gió xoáy, không biết phải làm cái gì cả, một cách khó khăn. Và điều đầu tiên các bạn biết, ở đây đã có một người khác, và tôi đang mong chờ để xem tôi là con người khác như thế nào. Khi đó tôi đi ra khỏi Đền tạm, và, “Tôi ở đâu.” Không hơn nhiều hơn thế.

<sup>224</sup> Tôi đang đến trong Danh của Chúa Jê-sus như là đầy tớ của Ngài. Nếu Đức Chúa Trời không bày tỏ nó cho các bạn thì giờ này, rằng tôi đã bảo với các bạn là sự thật, khi đó các bạn sẽ không tin những gì tôi bảo với các bạn là sự thật. A-men! Đúng vậy. Đúng vậy. Có bao nhiêu người muốn được cầu nguyện cho xin hãy giơ tay lên. Tốt rồi.

Bây giờ, tôi muốn Teddy... Teddy có còn ở trong Đền tạm [Nhà thờ] đây không vậy? Anh ta phải ở đây. Người nào từng chơi đàn ở đây mà có

đúng vậy không nhỉ? Đó chỉ là cách duy nhất mà các bạn có thể được chữa lành.

<sup>215</sup> Nếu Đức Chúa Trời ban cho một người một Sứ điệp, một Thầy giảng dạy về sự cứu rỗi và ban cho một Sứ điệp, các bạn nhìn thấy Sứ điệp đó là chân thật, Đức Chúa Trời chứng thực nó bởi Lời của Ngài rằng đó là Lễ thật, thì các bạn càng nên tin ở ân tứ chữa bệnh, khi nó được chứng thực bởi Lời của Đức Chúa Trời và bởi một Thiên sứ, mà hai dấu hiệu đều hướng chỉ về sự chân thật. Các bạn càng nên tin chừng nào. Thấy không, và miễn là...

Để bày tỏ rằng đó không phải là ý muốn hoàn hảo của Đức Chúa Trời để làm điều đó, các dấu hiệu luôn là làm cho tôi yếu đi. Bao nhiêu người biết điều đó? Hãy hỏi vợ tôi ở phía sau kia. Vợ tôi có thể kể về một cái cho các bạn, vợ tôi đã có một cái tệ hơn các bạn, phải chịu đựng cùng với tôi. Không khó để biết các bạn đang ở đâu, và bước đi, và cái này, cái kia, và các bạn chỉ hầu như... Bước đi, và đi xuống một đoạn đường, và ngừng...

<sup>217</sup> Bây giờ, đến với những buổi nhóm cuối này. Tôi dẫn những người kia vào hàng người, trước tiên chúng ta có 2, 3 đêm, mà không phát thẻ cầu nguyện. Khi đó có 1 buổi nhóm họp và chúng ta sẽ phát giấy cầu nguyện. Tôi sẽ thỉnh thoảng đứng và điều hành 50 hay 75, có lẽ, 40 hay 50 sự tin nhận cùng một lúc, vào mỗi đêm. Điều đó đúng vậy không Gene, Leo, và các bạn những người quanh đây, những người ở trong Đền tạm? Chắc chắn, là sự thật. Và nó đã làm gì? Khi nó rời tôi, và bắt đầu ở nhà, tôi sẽ quên nơi nào tôi ở, muốn biết nơi nào tôi đến từ trên xa lộ.

Và các bạn ý muốn nói với tôi rằng Đức Chúa Trời làm gì với người đó? Không, thưa các bạn. Đó là một người làm nó với chính mình bởi việc nhận lấy một biển hiệu thay vì nhận lấy sứ mệnh. Tôi ngừng lại dưới một cái cây già ở bên đường, ở nơi nào đó ở Washington, hay là nơi nào khác. Tôi nói, “Lạy Chúa, nếu Ngài để con tự làm rúng động chính mình tốt lại, xin giúp con để biết rằng cái gì là thật, để mà con có thể đi thẳng tới mọi người, và cứ thẳng bước với sứ mệnh.”

<sup>219</sup> Tôi có nó bây giờ. Khi tôi ngồi ở bên bờ núi trên đường đi xuống Kentucky một ngày kia, lúc đó khoảng ban mai, và Ngài đã bày tỏ nó cho tôi. Và đây là nó. Đây là nó. Bây giờ, tôi đi trong Danh của Chúa Jêsus. Vâng, thưa các bạn?...?

Hãy tin và sống. Hãy tin nó và trở nên khoẻ mạnh. Tôi có thể không làm cho ai tin cả. Các bạn phải tin nó bởi chính các bạn. Nhưng tôi đã bảo với các bạn về sự thật đó. Sự kiểm chứng đó đã được bày tỏ qua Lời của Ngài, bởi Thiên sứ của Ngài, bởi các dấu hiệu của Ngài và bởi các điều kỳ diệu trong suốt 12 năm qua. Nếu họ không chuẩn bị, không dọn sẵn lòng để tin nó thì họ sẽ không bao giờ tin nó. Điều đó đúng vậy không nhỉ? Nhưng

Người liền hỏi, “Tôi làm gì để có thể được cứu?”

Phao-lô liền trả lời, “Hãy tin vào Chúa Jêsus Christ, thì người và cả gia đình người sẽ được cứu.”

Tại sao? “Người và cả gia đình người.” Dĩ nhiên. Người và cả gia đình người sẽ được cứu. Tại sao? Nếu người có đủ đức tin để tự cứu người, thì người cũng sẽ có đủ đức tin để cứu gia đình người. Vâng, “Người và cả gia đình người.”

<sup>116</sup> Hãy nhìn vào Ra-háp. Ra-háp nói, “Hãy thương xót tôi. Hãy cất gánh nặng cho tôi. Tôi không muốn chết với những người không tin. Tôi không muốn chết như một con thú. Tôi muốn chết trong lòng bàn tay của Đức Giê Hô Va. Tôi tin ở Đức Chúa Trời của ông, bởi vì Ngài là Đức Chúa Trời của các Thiên đàng và trái đất. Ngài làm những điều có thể nhìn thấy được. Ngài làm cho mọi thứ trở nên thật. Tôi chưa bao giờ thấy Ngài làm nó, nhưng dù sao tôi cũng tin nó.” Các bạn có thấy không, bà chưa từng nhìn thấy Giô-suê, bà chỉ nghe về ông thôi. Bà chưa từng nhìn thấy Đức Chúa Trời, bà chưa từng nhìn thấy các công việc của Đức Chúa Trời, bà chỉ nghe nó thôi. Những người khác đã nhìn thấy nó, và bà tin nó bởi sự lắng nghe. Bà nói, “Tôi muốn có ơn huệ dành cho ba mẹ tôi. Cả 2 đều già cả và đều bị què. Tôi có một vài người anh em. Tôi cũng muốn họ có niềm tin.”

Những thám tử và những thầy dạy nói, “Vâng, ông đang trên đường đến đây, chúng tôi sắp sửa chiếm vùng đất này. Bây giờ, nếu người muốn những người đó được cứu thì hãy đưa chúng tôi vào nhà.” Ha-lê-lu-gia! “Nếu người tin nó, hãy đi và hãy dẫn họ về, vì chúng tôi sẽ không chịu trách nhiệm nếu họ vẫn còn ở trên đường. Nhưng nếu người đưa họ vào nhà, thì chúng tôi sẽ chịu trách nhiệm,” (Ha-lê-lu-gia!) nếu cái dây thừng nhỏ được cột trên cửa sổ. “Chúng tôi sẽ chịu trách nhiệm nếu người đưa họ vào trong nhà.”

<sup>118</sup> Ô, hỡi anh em, nếu có một ngày chúng ta phải tiếp đón những người yêu dấu chúng ta vào trong nhà, thì đó là ngày hôm nay, ngôi nhà của niềm tin. Hãy mời họ vào, vì thời gian sẽ đến khi có một sự rúng động lớn. Chỉ khi, cha mẹ của chúng ta, anh em của chúng ta, chỉ được an toàn khi ở trong nhà của niềm tin, bởi vì Đức Chúa Trời sẽ sắp sửa làm cho đất rúng động lại. Nó sẽ là vậy. Và chỉ khi ở trong nhà của niềm tin thì chúng ta mới được cứu.

Họ nói, “Chúng tôi sẽ không chịu trách nhiệm nếu người không mời chúng tôi vào nhà.” Và bà buộc họ phải thề rằng họ sẽ không huỷ diệt gia đình của bà. Họ nói, “Nếu người để họ vào, thì người và cả gia đình người sẽ được an toàn.” Bà dẫn họ đi và ra khỏi thành và họ đã đi khỏi.

<sup>120</sup> Người phụ nữ Ra-háp từ một người làm điểm trở thành người tin nhận. Tiểu sử của bà được ghi lại cách đây không lâu. Sau khi bà được đem

trở về với niềm tin, bởi vì niềm tin của bà ở trong Đức Chúa Trời, bà cũng được đem vào trong niềm tin của tuyển dân Y-sơ-ra-ên, một người mới đầu phục Đấng Christ. Bà có được sự ủng hộ của vị tướng, của quân đội Y-sơ-ra-ên. Hãy xem Đức Chúa Trời đã làm những gì cho người đàn bà đó. Và họ có... Họ di chuyển lên Bết-lê-hem, và họ có được một đứa con trai, và đứa con trai này, họ gọi nó là Bô-ô. Bô-ô lấy Ru-tơ, từ Ru-tơ và Bô-ô sinh ra Ô-bết, và từ Ô-bết sanh Đa-vít, và từ Đa-vít có sự ra đời của Chúa Jê-sus. Ha-lê-lu-gia! Tại sao? **“Đức tin đến bởi sự nghe.”** -- Sự nghe về Lời Đức Chúa Trời của Thiên đàng và trái đất, và tin ở Ngài. Tin vào cái gì vậy? Sự tha thứ tội lỗi mà Đức Chúa Trời đã ban cho cho qua một người có tên là Giô-suê, tin vào sự tha thứ tội lỗi.

<sup>122</sup> Giô-suê có niềm tin trong chính sự tha thứ tội lỗi của ông, như Môi-se đã có. Các sự việc khác nhau xảy ra cho Môi-se, và trông giống như ông đã nhiều lần thất bại, nhưng ông đã cưỡi trên sự khải hoàn và trên trên Vàng Đá. Và thiên sứ đã cất ông đi. Lạy Đức Chúa Trời, xin cho con được đi như vậy, hãy cho con được tuân giữ sứ mệnh của con, cho đến ngày nào đó khi con đã sẵn sàng để chết, con sẽ nhìn thấy Vàng Đá đó đặt bên cạnh con. Giô-suê đã luôn giữ nhiệm vụ, sứ mệnh của ông. Cho đến ông có... Đức Chúa Trời gìn giữ nó một cách thiêng liêng, bởi vì ông luôn ở trong Lời của Đức Chúa Trời.

Ra-háp biết Giô-suê có sứ mệnh này. Chớ quên nó. Hãy giữ lấy những điều đó trong tâm lòng của các bạn. Giô-suê có sứ mệnh đó, Ra-háp nhận thấy nó trước khi bà nhìn thấy bất cứ cái gì. Bà biết Giô-suê có năng quyền của Đức Chúa Trời để chuẩn bị vào chiếm thành. Bà đã cầu xin sự thương xót. Và Đức Chúa Trời đã ban nó cho bà. Khi Giô-suê vào thành, dĩ nhiên, bà biết bà được giải thoát.

<sup>125</sup> Nhưng sau đó Giô-suê cũng có một sứ mệnh khác cũng lớn lao hơn, là chia vùng đất đó ra cho tuyển dân. Hãy nhớ, **“Quyển Sách Luật pháp này chớ xa miệng người.”** Họ có Lời của Đức Chúa Trời, **“Ta sẽ ở cùng người như Ta đã ở cùng Môi-se; Ta sẽ không lìa người, không bỏ người đâu. Hãy vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khủng; Vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người vẫn ở cùng người trong mọi nơi người đi.”**

<sup>127</sup> Ông phải chia vùng đất ra nhiều phần, và có mười hai Chi phái ông cần phải chia. Chuyện gì sẽ xảy ra nếu ông thích Chi phái Gát hơn Chi phái Ép-ra-im, ông thích Chi phái Giô-sép hơn Chi phái Giu-đa? Nhưng ông đã không làm như vậy. Ông đã phân nó theo như Lời của Thánh Linh đã phán truyền. Ông phân nó theo Chi phái. Và hãy để ý, ông làm nó bởi sự mặc khải, bởi sự nhận biết. Bởi sự nhận biết của Thánh Linh Đức Chúa Trời, ông đã làm nó.

cho Ngài buổi sáng hôm nay trong sự thờ phượng của Ngài, trong Danh của Chúa Jê-sus Christ. A-men!

<sup>210</sup> *Chỉ hãy tin, chỉ hãy tin,  
Mọi thứ đều có thể được, chỉ hãy tin,  
Chỉ hãy tin, chỉ hãy tin,  
Mọi thứ đều có thể được, chỉ hãy tin.*

[Băng trống -Bt.] Bây giờ, máy thu âm đã được tắt, bởi vì điều này sẽ được đưa đi khắp thế giới. Đó là từ tâm lòng của tôi. Các bạn có hiểu không, hỡi Hội thánh? Chúa có thể không nói điều gì và trở lại với nó. Lời của Ngài là chân thật. Ngài đã đợi giờ này trong tất cả thời gian. Thấy không, đó là lời cầu nguyện bởi niềm tin mà có thể chữa lành người bệnh, không phải là một dấu hiệu. “Nếu các người không tin.” Chúa Jê-sus Phán, “Ta có thể, Ta có thể, nếu các người tin.” Vậy nếu Chúa ban cho tôi năng quyền để cầu nguyện bằng lời cầu nguyện bởi đức tin, và có Lời hứa, và bày tỏ đó là sự thật, vậy các bạn có tin không? Những gì tôi cầu xin, tôi đều nhận lấy, nếu các bạn tin. “Nếu các người có thể làm cho mọi người tin, và chân thật trong sự cầu nguyện, không gì có thể đứng nổi trước sự cầu nguyện của các người.”

<sup>212</sup> Hỡi anh chị em, nếu tôi từng muốn các bạn chân thật, thì đó là lúc này. Sau khi mọi lỗi lầm của tôi đã được bày tỏ... Những gì tôi muốn, lý do mà tôi đem những Sứ điệp này đến trước, rằng Đức Chúa Trời bày tỏ ngài là một Đấng Thương xót. Môi-se đã có những lỗi lầm, một người vĩ đại như ông mà còn mắc lỗi. Khi Giô-suê dậy lên, ông cũng phải mắc phải những điều tương tự như vậy. Nhưng Đức Chúa Trời đã phán rằng, “Như Ta đã ở cùng Môi-se thì Ta cũng sẽ ở cùng người vậy.”

Hãy nhìn vào Đức Chúa Trời, hai năm trước đây, Ngài đã chỉ đoạn Kinh thánh đó cho tôi. **“Ta sẽ ở cùng người như Ta đã ở cùng Môi-se. Ta sẽ không nhìn vào lỗi lầm của người.”** Ngài biết rằng thì giờ này sẽ đến. Bây giờ, nó là ở đây, có nhìn thấy không? Ngay lại ở phía sau, bởi vì Đức Chúa Trời không thể bỏ nó được.

“Bởi đức tin người được cứu.” Bao nhiêu người biết về điều đó? Cho đến có nhiều người như lãnh cầu nguyện cho các bạn, có bao nhiêu Thầy giảng giỏi dạy cho các bạn, những điều đó sẽ chẳng có ý nghĩa gì nếu nó không xuất phát từ niềm tin cá nhân của chính bạn cho sự cứu rỗi. Điều đó đúng vậy không nhỉ? Nó là của chính các bạn. Tôi không quan tâm đến có bao nhiêu bài giảng các bạn đã nghe, có bao nhiêu Hội thánh tốt các bạn đã theo, chỉ có niềm tin cá nhân của chính các bạn mới có thể cứu bạn. Cho đến các bạn có khóc lớn bao nhiêu, các bạn có kêu xin bao nhiêu, bạn có la hét bao nhiêu, bạn có nhảy múa trong Thánh Linh bao nhiêu, các bạn chỉ có thể được cứu bởi niềm tin cá nhân của chính các bạn mà thôi. Điều đó

Khi quý ông bà đến để được cầu nguyện, khi đó con sẽ làm miễn là Ngài cho con hơi thở và sự sống. Xin để họ tin bây giờ, khi họ được cầu nguyện, Cha ôi. Cầu xin chúc vụ này mà Ngài đã ban cho con, con có thể mang đi khắp thế giới. Và khi con đến được nơi mà biển hiệu được đóng chặt xuống, cầu xin ban cho họ biết rằng biển hiệu đó nhằm mục đích chỉ về sự mệnh. Xin cho họ có đức tin.

<sup>205</sup> Lạy Chúa, con sẽ không còn chờ đợi dấu hiệu nào hay cái gì đó bảo với con về một điều chắc chắn, hay là liệu rằng người này sẽ khỏe lại. Con sẽ đi đến gặp kẻ thù với đức tin của chính tấm lòng con. Con sẽ đi đến và thách thức với kẻ thù chống lại với Huyết của Chúa Jêsus Christ. Bởi Huyết của Chúa Jêsus Christ nó không thể đứng được.

Vậy thì, nếu mọi thứ đều đúng cả, mà nó đã được minh chứng là đúng trước, Ngài cũng sẽ chữa lành người đau ốm khi con cầu nguyện cho họ, Chúa ôi. Đó là Lời của Ngài. Đó là Lời hứa của Ngài. Đây là ước muốn của con để làm. Lạy Chúa xin hãy giúp con với sự không tin của con.

Xin tha thứ các tội lỗi của con, Chúa ôi, về việc bất tuân Ngài, con đã không còn biết phải làm gì khác. Con -- Nếu con làm, lạy Chúa thì nó chưa được bày tỏ một cách rõ ràng với con. Bây giờ nó là vậy. Con biết chỗ con đang đứng. Con biết sự mệnh của con. Con sẽ không để Lời này xa khỏi miệng con ngày và đêm. Con luôn đứng cạnh nó, lạy Chúa, đứng cạnh nó, bảo với mọi người rằng nếu nó không phải là Lời của Đức Chúa Trời, thì con nghi ngờ về nó. Nhưng con sẽ không giảng dạy hay làm bất cứ thứ gì mà không có Lời của Đức Chúa Trời.

<sup>208</sup> Nhưng, lạy Chúa, con đang trở nên kiệt sức, bước đi một cách nặng nề trên này. Giống như con nói đêm hôm qua, **“40 trong đồng vắng, tối và lui, tối và lui.”** Đức Chúa Trời chúc phước, vâng, dấy lên chiên và con cái, và cho dầu gì đi nữa, và bày đàn, và tất cả. Lạy Đức Chúa Trời, Ngài đã luôn chúc phước chúng. Nhưng một ngày Ngài Phán, **“Các người đã ở khá lâu trên núi này. Hãy tiếp tục đi về phía bắc về phía sông Giô-đanh...”**

Chúa ôi, con đang bắt đầu sáng hôm nay. Con đang rời bỏ những biển hiệu này, bởi vì nó đang chỉ về một vùng đất tốt hơn. Con có thể vấp ngã. Và con có thể đi qua A-ma-léc. Con đi qua Hít-ti và Ca-na-an. Và con có thể sẽ vượt qua chính sự phê bình của con. Lạy Chúa, con sẽ tiếp tục tiến lên. Và con biết có một vùng đất ở đâu đó đằng xa, ở nơi nào đó, một vài điều kiện, một vài nơi mà chúng con có thể đến, nơi mà Ngài sẽ trả lời những lời cầu nguyện. Và bất cứ thứ gì chúng con cầu xin sẽ được ban cho, thậm chí bệnh ung thư sẽ không đứng nổi trước chúng con. Con biết rằng đó là sự thật. Lạy Chúa đó là điều con tin và chờ đợi. Xin giao chính con

Người mẹ Hê-bơ-rơ, khi sinh con, đều đặt tên cho con mình. Mỗi tên đều có một nghĩa nào đó.

Gia-cốp, khi ông được sinh ra, là sinh đôi, bà gọi ông là, Gia-cốp, “Người hắt cẳng.” Nhưng khi ông kiệt sức, và thiên sứ đã vật ông xuống, và Đức Chúa Trời đã đổi tên của ông từ Gia-cốp sang Y-sơ-ra-ên, “Một Hoàng tử.” Cái tên đó có điều gì đó với sự sống của các bạn. Khi Phi-e-rơ, một ngư dân, đã vượt qua bởi niềm tin của ông trong Chúa Jêsus. Ngài Phán, “Tên của người là Si-môn, nhưng Ta sẽ gọi người là Phi-e-rơ, nghĩa là “tảng đá nhỏ.” Nó sẽ thay đổi các bạn. Tên của các bạn có liên quan gì đó với nó, và nơi của các bạn trong sự sống.

<sup>131</sup> Khi điều lớn lao này xảy ra, khi mỗi người mẹ Hê-bơ-rơ khó nhọc khi sinh đẻ, họ sẽ gọi lớn tiếng giống như “Ru-bên”, điều đó đặt dựa con một cách chính xác trong Pha-lét-tin như cách mà mẹ nó đã nói và đã gọi tên của nó. Nói... Tôi không có nó được viết hết xuống ở đây, nhưng hãy nói, “Ru-bên”, nghĩa là “Người chân chiên”, Gát có nghĩa là “Người nuôi súc vật”, và Êp-ra-im có nghĩa, “Người trồng lúa mì.”

Bởi sự nhận biết thuộc linh, Giô-suê, người lãnh đạo mới bởi sự nhận biết thuộc linh đặt mỗi người vào đúng nơi mà họ thuộc về, phân chia đất đai một cách chính xác, công bằng.

<sup>133</sup> Một hình bóng tuyệt vời của ngày hôm nay về những gì chúng ta cần một Giô-suê cho ngày hôm nay. Vấn đề ngày hôm nay, khi chúng ta bước vào vùng đất hứa của mình, Gát muốn nuôi chiên giống như Êp-ra-im, mỗi người muốn nuôi dưỡng cái gì đó giống như người khác. Mọi người đều muốn giống nhau. Để Đức Chúa Trời ban cho một người có một ân tứ chữa lành, mọi người đều muốn có một ân tứ chữa lành. Êp-ra-im và Gát, và tất cả họ muốn trộn lẫn lại và đến như một người. Nhưng chúng ta được phân chia theo vị trí của chúng ta. Không phải ai cũng đều có ân tứ nói lời khôn ngoan, không phải ai cũng có thể nói tiên tri, không phải ai cũng phải nói tiếng lạ, không phải ai cũng có thể làm Tiên tri. Nhưng Đức Chúa Trời đã thiết lập trong Hội thánh một vài người nói tiên tri, một vài người nói tiếng lạ...

Tất cả chúng ta đều muốn họ nói tiếng lạ. Hãy xem sự hỗn loạn sẽ như thế nào? Khi đó các bạn sẽ không đi đến đâu cả. Tại sao, dân Phi-li-tin thì sẽ thay đổi nó một ít. Nhưng khi mỗi người, bởi một người lãnh đạo, tách họ ra bởi sự nhận biết Thánh Linh và đặt họ vào trong thân thể, ở đó họ vẫn còn và trở thành tinh túy của trái đất. Lạy Đức Chúa Trời, hãy ban cho chúng con có một Giô-suê. Lạy Đức Chúa Trời, xin ban lại cho chúng con một Giô-suê mà sẽ tuân giữ sự mệnh cùng với Lời của Chúa. Đó là cách mà Đức Chúa Trời đã Phán với ông, **“Quyển Sách Luật pháp này chớ xa**

**miệng người; Hãy suy ngẫm ngày và đêm,”** vì Giô-suê có một sứ mệnh dành cho ông trước.

<sup>135</sup> Giô-suê thật sự trở thành một nhà lãnh đạo tài ba, chưa bao giờ thất bại trong trận chiến trừ trường hợp có điều gì đó xảy ra với Hội thánh. Khi A-can tạo nên hình tượng, đó không phải là hình của Giô-suê hay bởi niềm tin mà làm nó. A-can lấy áo quần của dân Ba-by-lôn và một hình nộm bằng vàng ra khỏi lều. Và khi ông làm nó, nó - nó đã cản trở cả trận chiến.

Khi một thành viên chịu khổ, thì cả thành viên đều phải chịu khổ. Những gì mà Đức Chúa Trời đến trong những ngày này, hỡi anh em, là đến với một Hội thánh không gì không vớt, đến với một Hội thánh được đầy đầy Thánh Linh và được đầy đầy tình yêu Thiên thượng của Đức Chúa Trời, để mà hàn gắn tấm lòng họ lại với nhau, để mà họ sẽ bước đi như một.

<sup>137</sup> Trận chiến, của tất cả những điều nhằm lẫn, hỗn loạn, phải được chiến thắng, liệu rằng Giáo hội Giám Lý đúng, hay những người Báp-tít đúng, Trưởng Lão đúng, hay Ngũ Tuần đúng? 969 giáo phái khác nhau, bên cạnh Phật Giáo, và tất cả những loại khác nữa, vậy chúng ta ở đâu? Có điều gì đó không đúng. Có một cái hình nộm ở đâu đó trong lều. Giô-suê đã ném nó đi.

Tôi sẽ nói đến nó sáng hôm nay, giống như Ê-li trên núi, “Nếu Chúa là Đức Chúa Trời, thì hãy để Ngài trả lời như Đức Chúa Trời.” Nếu Giáo hội Báp-tít đúng, thì chúng ta hãy chứng kiến những phép lạ của họ làm như Chúa Jêsus. Nếu Giáo hội Na-xa-rét đúng, thì chúng ta hãy chứng kiến họ làm những phép lạ giống của Chúa Jêsus, làm những điều mà giống Chúa làm. Nếu những người Ngũ Tuần đúng, thì chúng ta hãy chứng kiến những điều họ làm giống như của Chúa Jêsus. Khi đó chúng ta sẽ biết.

<sup>139</sup> Các môn đồ của Giô-suê nói, “Chúng tôi sẽ luôn theo ông miễn là chúng tôi luôn thấy Đức Chúa Trời hành động trên ông giống như Ngài đã làm trên Môi-se.”

Và những môn đồ của Chúa Jêsus cũng phải nói giống như vậy, “Chúng tôi sẽ cùng làm việc với anh khi chúng tôi nhìn thấy những phép lạ của Ngài làm việc với anh. Khi đó chúng tôi sẽ làm thế.” Đó là những gì chúng ta nên làm. Đó là những gì Hội thánh ngày hôm nay nên nói. Đó cũng nên là thái độ của Hội thánh, của Hội thánh Cơ-đốc. Khi đó các bạn có thể sắp đặt theo trật tự: Những ân tứ, những dấu lạ, những người làm công. Nếu một người là một người chữa lành Thiên thiêng (bằng phép lạ), điều đó không có nghĩa gì đối với những người nói được tiếng lạ. Người nói tiếng lạ thì không có nghĩa gì đối với những người có ân tứ nói tiên tri. Thấy không, chúng ta có những phương diện khác nhau của chức vụ.

<sup>141</sup> Khi Đức Chúa Trời ban cho tôi sứ mệnh... Tôi đã đặt tất cả nó cho một mục đích. **“Vì các sự ban cho và sự kêu gọi của Đức Chúa Trời chẳng**

là gì? Đó là Huyết của Chúa Jêsus đã thanh tẩy mọi tội lỗi của tôi. Huyết của [Tổng thống] Áp-ra-ham Lin-con đã đổ ra cho nô lệ, thì Huyết của Đức Chúa Trời cao hơn đổ ra để bẻ gãy xiềng xích tội lỗi đã trói buộc tôi; Và lấy tôi ra khỏi một tên (dòng họ) thấp hơn một tên con vật, và đặt cho tôi một tên như một đứa con của ân điển Ngài.

<sup>200</sup> Tôi sẵn sàng để đi đến sông Giô-đanh sáng nay. Tôi đã sẵn sàng đứng vì chức vụ của tôi. Tôi luôn yêu hết thầy mọi người. Tôi luôn phục vụ cho tất cả mọi người. Ngài đã luôn gặp tôi, khái tượng này qua khái tượng khác, mà tôi không có thời gian để kể ra ở đây, và các bạn biết nó, nó được viết ở ngay sau các sách này. Nói rằng, “Người cũng vậy phục vụ quá nhiều người. Để cùng bước đi với Ta, người phải bước đi một mình. Người đang tập trung quá nhiều vào các dấu hiệu đó.”

Tôi không biết phần còn lại của nó là gì, nhưng giờ phút đã đến. Giờ phút đã đến, khi tôi nhìn thấy cánh tay giơ xuống với Giô-suê, nói rằng, “Như Ta đã ở cùng Môi-se, Ta cũng sẽ ở cùng người vậy.” Tôi tin rằng nó cũng như vậy sáng hôm nay. Từ xưa đến nay, tôi hầu sự Đức Chúa Trời qua chức vụ của tôi. Ngài muốn bày tỏ cho tôi dấu hiệu hay khái tượng, Ngài có thể bày tỏ chúng cho tôi. Nếu Ngài không làm như vậy thì tôi sẽ không bao giờ đứng trước mọi người, cố gắng để cho niềm tin của họ lôi kéo cái gì đó ra khỏi tôi nữa. Tôi sẽ luôn cầu nguyện cho những người đau ốm, và cam kết nó với Đức Chúa Trời, và để cho họ đi. Nếu họ tin vào sứ mệnh, thì Đức Chúa Trời là Đáng Chân Thật. Ngài đem tôi đi xa giống như Ngài đã làm với Môi-se. Như Ngài đã làm với Giô-suê, do đó nó cũng sẽ là như vậy.

<sup>202</sup> Lời cầu nguyện khiêm tốn của tôi là, “Lạy Cha, hãy tha thứ cho con. Hãy để con đứng dậy và làm lại điều đó. Lạy Chúa xin giúp con. Xin để con dẫn mọi người đến trước Lời Ngài, để chúng con có thể cùng đi lên sông Giô-đanh, đi vào trong vùng đất của Lời hứa, nơi mà Hội thánh được Đức Chúa Trời mua chuộc sẽ được cứu khỏi tội lỗi...” Đó là ước muốn của tôi sáng hôm nay. Hãy tin nó và hãy cùng sống với nó. Hãy tin nó để được chữa lành. Tôi nói điều này trong Danh của Chúa. Nào chúng ta hãy cầu nguyện.

<sup>203</sup> Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Đáng Sáng tạo của trời đất, Tác Giả của Sự sống Đời đời, Đáng ban cho mọi ân tứ tốt lành, trước hết chúng con cầu xin sự thương xót và ân điển của Ngài đầy tớ Ngài, lạy Chúa. Con đã làm sai một số điều trước mắt Ngài bởi việc dùng sai Thần thánh, bởi vì mọi người đã kéo nó ra từ con, Chúa ôi. Con cầu nguyện với Ngài, Chúa Đức Chúa Trời của chúng con, từ giờ phút này trở đi, hãy buộc con, lạy Chúa với Thánh Linh của Ngài. Con tin với tất cả tấm lòng của con. Xin giúp sự không tin của con.

với người kia và quay lưng đi với tôi, không thèm nói chuyện với tôi nữa vì tôi là con của một người say rượu. Và nhiều người ở trong Hội thánh của tôi biết rằng đó là sự thật. Có một cái tên giống như tôi không hề -- hay giống như một con thú hay cái gì đó. Thậm chí có một lần trong thành phố họ bàn tán nhau về, về một người mà đến nhà tôi mà nói, “Anh sẽ cộng tác với thứ rác rưởi như vậy sao?” Ô, nhưng, Chúa ôi, những gì con cần là phải bước đi trong Huyết của Chúa Jêsus Christ. Tôi không hề nhận được bất cứ sự giáo dục nào cả. Tôi không hề có tính cách nào cả. Tôi không có gì cả.

<sup>193</sup> Cách đây không lâu tôi có nói với vợ tôi, “Hãy nghĩ về điều gì xảy ra khi chẳng có ai chịu nói chuyện với anh. Và anh yêu mọi người dù họ sẽ không nói chuyện với anh.” Tôi nhớ là đọc sách và đi đến trường...

Sau này tôi gửi con tôi đến trường, tôi có thể mua sách và sắm đồ đặc học tập cho chúng, tôi thật sự biết ơn. Tôi trước đây đi học mà không có giày, tóc dài tới cổ của tôi, không áo quần, và chỉ có một cái áo khoác ngoài là duy nhất. Thậm chí không hề có một cây bút chì, hay là một mảnh giấy để viết. Tôi phải xin bút chì, một mẫu giấy để viết những vấn đề trên bảng, hay thứ gì đó. Không gì cả, không gì cả.

<sup>195</sup> Tôi nhớ tôi có đọc trong một quyển sách một ngày kia, khi Áp-ra-ham Lin-con bước xuống thuyền, tôi tin là ở New Orleans. Ở đó ông nhìn thấy, đứng gần bãi cỏ, một vài đứa trẻ Negro đứng dưới chân của ông, nơi mà một con bò cái nằm cả đêm, và đã trở nên đông lại bởi sự lạnh của đất. Và ông... Những đứa trẻ đứng đó và hát, “Anh có giày, và tôi cũng có giày, và tất cả những người con của Đức Chúa Trời đều có giày.”

Khi ông xuống thuyền ông nhìn lên lại. Đứng gần chỗ chuồng bò là một người da màu lực lưỡng, khỏe mạnh đang đứng. Người vợ bé nhỏ của ông đang bế đứa con và đứng khóc. Họ đang bán đầu giá người đàn ông đó để gây giống với những phụ nữ to lớn hơn sanh ra những nô lệ to con hơn. Lincoln đã nắm chặt tay lại như thế và nắm tay với nhau; Ông nói, “Thật là sai trái. Ngày nào đó tôi sẽ đánh điều đó, cho dù mất mạng.” Ông đã mất mạng vì nó. Nhưng ông đã đánh và giết chết nó.

<sup>198</sup> Tôi nói, “Việc say sưa này, việc sống sai trái này là hoàn toàn sai. Ngày nào đó tôi sẽ phải đụng đến nó.” Làm thế nào để tôi đụng đến nó với một cái tên mà tôi có? Không ai nói với tôi cả. Đó là lý do tại sao tôi luôn tự hỏi về chức vụ của tôi. Không ai quan tâm tôi cả. Mọi người không biết gì về tôi cả, nhưng chỉ trong vòng những người ở đây thôi.

Bởi sự thương xót của Đức Chúa Trời, tôi phải rời bỏ nhà của tôi; Tôi thậm chí không thể ở đó vì những người trên khắp thế giới, đang vẫy gọi. Tất cả mọi người, những người thống trị, những đế vương, giới chức sắc, các thương nhân, các Mục sư Truyền đạo, từ trên khắp thế giới, đang vẫy gọi, vẫy gọi, vẫy gọi, ngày này qua ngày khác, đêm này qua đêm khác. Nó

**hề đổi lại được bao giờ.”** Không ai có thể làm điều gì với chính sức mình được. Bởi sự thương xót Ngài đã tạo nên các bạn. Chúng ta không thể nào tự tạo nên chính mình. Chúa Jêsus Phán, **“Có ai trong các người nhờ lo lắng mà có thể thêm cho tuổi thọ mình dài thêm một chút không?”** Ai có thể nhờ sự lo lắng mà làm cho mình tự trở nên lớn hơn hay nhỏ hơn? Các bạn không thể làm điều đó.

Khi Đức Chúa Trời ban cho sứ mệnh, tôi đã hỏi về nó. Tôi nói, “Con là một người không vẹn toàn. Con không hề có học vấn. Con không thể làm những điều này.”

Nhiều người của các bạn trong buổi sáng nay vẫn còn sống ngày hôm nay, khi Ngài hiện ra trên sông trong hình thức của một Trụ Lửa, và Ngài đã đứng đó, và Phán lại, và nói, “Vì Giảng Báp-tít được sai đến trước để loan báo về sự đến của Chúa Jêsus Christ, vì vậy Sứ điệp của các người cũng sẽ loan báo về sự đến lần nữa của Ngài.”

<sup>144</sup> Hãy nhìn xem thử nó đã làm được những gì. Ánh sáng được treo ở đó, nó đã đưa vào trong các bài báo, và nó đã được rao đi xuyên suốt nước Mỹ và nhiều nước khác nữa. Tiến sĩ Lee Vayle ở đó, ở tại Canada tại thời điểm đó. Ông nhớ lại nó khi nó xuất hiện trong các tờ báo của Canada, tôi tin nó là vậy, phải không nhỉ, anh Lee? Trong các tờ báo của Canada, “Ánh sáng huyền bí xuất hiện trên đầu của các Mục sư địa phương khi họ làm lễ báp-têm.”

Nhiều người nói, “Đó là tác dụng tâm lý”

Nhưng một ngày Đức Chúa Trời sẽ đóng kín miệng của những kẻ chẳng tin, bởi vì nó ở cùng Lời của Đức Chúa Trời. Trụ lửa mà dẫn tuyến dân Y-sơ-ra-ên đi trong sa mạc cũng giống với ngày hôm nay, dẫn dắt Hội thánh thuộc linh cũng dẫn dắt Hội thánh thuộc thể. Ngài lại xuất hiện, và họ sẽ lại đem Ngài ra trước những kẻ phê phán, và những kẻ xét xử. Bây giờ, ở đây nó thật sự bày tỏ sự thật một cách tuyệt đối, làm những công việc tương tự, dẫn dắt những con người thuộc linh, giống như Nó dẫn dắt những con người thuộc thể trước đó, ở cùng với Lời của Đức Chúa Trời. Bây giờ, Ngài đã phán dạy về sứ mệnh là gì. Hãy nhớ, Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ tách mình ra khỏi sứ mệnh của Ngài. Nếu...

<sup>147</sup> Tôi muốn đưa nó ra ở đây cho các bạn, hay trong cách nào đó. Chúng ta sẽ nói về nó như ở đây. Đây là một dấu hiệu nhỏ, đó là sứ mệnh, bây giờ ở đây là một ít khía cạnh của nó và Kinh thánh trong một khía cạnh khác nhưng sự viết của nó là ở giữa hai của hai nó.

Tôi giao cho các bạn trước Đức Chúa Trời, những Thiên sứ lựa chọn, và Chúa Jêsus Christ; Sứ mệnh là, “Cầu nguyện cho những người đau.” Vấn đề là không đủ để làm nó.

“Bởi vì điều này mà các người được sinh ra, điều này có ý nghĩa như sự kỳ lạ của sự sinh và sự sống của người, rằng người được sinh ra là để cầu nguyện cho những người đau ốm. Nếu người làm cho chúng tin người, và trở nên chân thật khi các người cầu nguyện cho, thì không gì có thể đứng nổi với sự cầu nguyện đó, thậm chí là bệnh ung thư.” Có bao nhiêu người đã đọc nó qua nhiều năm? Nó là được rao ra trên khắp thế giới.

<sup>150</sup> Lúc ấy, tôi nói, “Con không thể làm nó, bởi vì con không đủ khả năng để làm nó. Họ sẽ không tin con, con là một người nghèo. Con không hề có sự giáo dục nào cả” Đó là những gì đang hỏi trong con.

Ngài Phán, “Vì Môi-se được ban cho 2 dấu lạ để bày tỏ sứ mệnh của người, để mà (không phải các bạn sẽ), nên người cũng được ban cho 2 dấu lạ. Một trong nó sẽ được ở trên tay của các người. Cái kia là các người sẽ biết những điều trong sâu thẳm của tấm lòng của họ, và những ý nghĩ trong tâm trí của họ. Và bởi điều này họ sẽ tin, bởi 2 dấu lạ này.” Bây giờ, hãy nhớ... Hãy lắng nghe, hãy nhận lấy chúng. Dấu lạ không phải là sứ mệnh. Dấu lạ chỉ là hướng đến về sứ mệnh mà thôi.

Từ đây bạn đi ra đường và bạn nhìn thấy 1 dấu hiệu nói rằng, “5 dặm để đến Jeffersonville.” Đó không phải là đến Jeffersonville. Đó là dấu hiệu để chỉ các bạn đang đi đúng đường.

<sup>153</sup> Chuyện gì sẽ xảy ra nếu Môi-se, khi ông đi xuống đó, và ông làm một dấu hiệu, với một cây gậy trên tay ông. Dấu hiệu ở đây là không hơn gì sứ mệnh nó cùng với Môi-se. Vâng, nếu tất cả dân Y-sơ-ra-ên đều nói, “Hãy nói, tất cả các người người Ai-cập, và tất cả những người Y-sơ-ra-ên còn lại, hãy đến đây, chúng tôi có một người có thể làm các phép lạ bằng tay của ông ta. Các người phải nhìn thấy nó. Chúng tôi có một người đàn ông với cây gậy của mình có thể biến ra thành con rắn. Hãy đến và xem.” Đó chỉ là biển chỉ đường. Đó không phải là sứ mệnh. Họ không phải đang chờ đợi biển chỉ đường. Đức Chúa Trời luôn giúp đỡ chúng ta. Họ đang chờ đợi cho một sự giải phóng.

Và thế giới nghèo nàn, què quặt này đang chờ đợi, trông mong một sự giải phóng, và đang nhìn chăm vào biển chỉ đường. Cầu xin sự thương xót. Biển chỉ đường không là gì cả ngoại trừ là một dấu hiệu để chứng minh về sứ mệnh. Đó là sứ mệnh, nhiệm vụ mới. Nó vừa mới được bày tỏ cho tôi. “Hãy cầu nguyện cho kẻ đau ốm. Hãy làm cho mọi người tin các người.” Đức Chúa Trời sẽ không từ bỏ chúng. Đó là sứ mệnh của Ngài, cho dầu có chuyện gì xảy ra, hay là tôi có thất bại bao nhiêu đi nữa. Tôi thất bại trong sự khôn khéo. Tôi không nên bao giờ đi trước các dấu hiệu đó. Đó không phải là ý muốn để thực hiện sứ mệnh đó. “Hãy làm cho mọi người tin các người.”

Tôi nói, “Họ sẽ không tin nó.”

trong Lời này, nó ở ngay cùng với Lời của Đức Chúa Trời, sứ mệnh mà tôi nói...

<sup>186</sup> Tôi vẽ bằng ngón tay ở đây một hình khung, một cái cầu vồng. Đó là giao ước mà Đức Chúa Trời đã làm với con người. Ngài lập giao ước với con người: “**Ngài sẽ không còn phá huỷ thế gian bởi nước nữa.**” Ngài đã lập một giao ước với mỗi môn đồ của Ngài. Ngài lập giao ước với các Tiên tri.

Và xa hơn nữa, 15 hay 14 năm, 15 năm trước đây (vào năm 1937, ngày 7 tháng 5, năm 1937, tôi nghĩ nó đúng là vậy), Đức Chúa Trời đã có một giao ước với tôi và Ngài nói, “Người được sinh ra trong thế giới để cầu nguyện cho người đau ốm. Nếu người không thể làm cho họ tin người...” Tấm lòng của tôi luôn hướng về mọi người. “Nếu người làm cho mọi người tin ở người, và chân thành trong sự cầu nguyện thì không gì có thể đứng nổi trước sự cầu nguyện của người.”

Tôi nói điều này với một sự chân thành và với một khuôn mặt hồ thẹn. Nếu bất cứ ai mà cần phải có đức tin, người đó phải là tôi, để nhìn xem những gì Ngài đã làm, Ngài đem tôi đến từ nơi đâu, từ cổng rãnh nào, để nhìn thấy qua cuộc đời, những gì Ngài đã làm, nhìn thấy khi tôi đứng và nói điều nào đó, Ngài sẽ đến và đem nó về lại, đó là sự thật.

<sup>189</sup> Nhiều năm trước đây, khi tôi kể có một Thiên sứ đến với tôi trong một bụi rậm... Khi tôi lúc đó chỉ mới ba tuổi, một ánh sáng, gió lốc thổi trong bụi, và bảo với tôi không bao giờ được hút thuốc nữa, uống bia rượu hay bất cứ thứ gì khác nữa, sẽ có một công việc cho tôi làm khi tôi già hơn. Các bạn có quyền để nghi ngờ điều đó, các bạn không có quyền nào cả, nhưng các bạn có quyền nghi ngờ về nó. Đi dọc theo con sông, khi Ngài đi xuống và chứng minh Ngài là vậy... đến chỗ chúng ta đứng, nhiều người các bạn ngồi ở đây sáng nay đã từng đứng ở đó, hiện tại. Nhiều người các bạn biết đó là sự thật. Nhiều người các bạn nhớ khi sứ mệnh được ban cho, và Ngài Phán, “Hãy đi và đem chức vụ này vào khắp thế gian, một cuộc phục hưng sẽ bắt đầu.” Và nó đã có một cuộc phục hưng kể từ thời nó chưa có. Cuộc phục hưng đó vẫn còn đang xảy ra trên khắp thế giới, những Chiến dịch Chữa lành lớn trên khắp thế giới.

<sup>192</sup> Và tôi, từ một con người, một con chuột nhỏ... Tôi không nói điều này với ý vô lễ với mẹ tôi đang ngồi ở dưới, hay người bố đã quá cố, đám tang của ông đã được tổ chức ở tại bục giảng này. Tôi được nuôi dưỡng lớn lên trong một gia đình kinh khủng. Các bạn biết về nó. Không ai là người Cơ-đốc cả. Ba tôi là một người say xỉn. Đức Chúa Trời đã dùng một đứa con trong gia đình say xỉn, đã tẩy sạch tôi trong Huyết của Ngài. Khi tôi đi xuống thị trấn và nói chuyện với một vài người, họ sẽ chỉ nói chuyện với tôi khi không có ai nói chuyện với họ, khi ai đó đến thì họ sẽ nói chuyện

<sup>180</sup> Chức vụ của tôi đang thay đổi. Nó đã thật sự thay đổi. Sẽ vẫn có sự nhận biết, họ sẽ tiếp tục mang, như thể tôi cảm thấy Đức Chúa Trời muốn tôi nói với họ. Nhưng cho đến khi đó, tôi sẽ tiếp tục cầu nguyện và đặt tay trên người bệnh như Ngài đã phán bảo tôi thực hiện sứ mệnh của tôi. Tôi đã chờ đợi rất lâu cho điều này, nhưng bây giờ tôi thật sự tin rằng chúng ta sắp sửa chiếm lấy được vùng đất của Lời hứa. Và chắc chắn nó sẽ là vậy, sẽ có một vài bà Ra-háp chờ đợi, sẽ có một vài người chờ đợi và tin nó với tất cả tấm lòng của họ.

Các bạn có thể hiểu không? Những ai hiểu rõ nó xin hãy giơ tay lên. Có bao nhiêu người tin rằng nó hoàn toàn là theo Kinh thánh? Đó chính xác là những lời Ngài Phán. Đây là sứ mệnh, đây là những biển chỉ đường chỉ đến sứ mệnh.

<sup>182</sup> Vậy thì, tôi thách mọi người nói với tôi, bất cứ nơi nào trên thế giới, về những cuốn băng này, bất cứ những nơi nào mà chúng có thể đến, hãy chỉ cho tôi một lần mà Ngài đã sai khi giảng dạy trên bục giảng, hay bên ngoài ở trong khái tượng nào hay bất cứ thứ gì, nhưng những gì là sự thật là đã được thông qua theo như Ngài đã Phán. Hãy bảo với mọi người một cách chính xác vấn đề của họ là gì, và tất cả về nó, và họ đến từ đâu, và về những gì họ nên làm. Và mọi lần nó nói, LỜI CHÚA PHÁN VẬY với bất cứ cái gì về sự chữa lành, nó đã xảy ra theo như cách đó. Nếu các bạn biết một cái, hãy cho tôi biết về nó, tôi sẽ đi đến chỗ để các cuộn băng và tìm nó. Nó chưa bao giờ sai trong 12 năm, hay là 14 năm qua. Nó chưa bao giờ sai, bởi vì nó không thể sai. Dấu hiệu được ban cho bởi Đức Chúa Trời. Nó không thể sai được.

Trước khi Ngài ban cho dấu hiệu, Ngài ban cho sứ mệnh. Trước khi có một dấu hiệu hướng về sứ mệnh... Trước khi có một biển hiệu chỉ về thành phố thì phải có một thành phố trước, trước tiên để mà chỉ. Nếu các bạn tin nó với tất cả tấm lòng của các bạn, các bạn sẽ nhận được nó, “Sự cầu nguyện bởi đức tin sẽ chữa lành được người bệnh, và Đức Chúa Trời sẽ đẩy họ lên.”

<sup>184</sup> Tôi chính tôi đã đặt biển hiệu nặng lên vai của mình. “Lạy Chúa, xin Ngài hãy chỉ nó cho con trước khi con cầu nguyện cho họ, bởi vì con không biết con có thể làm được những gì.” Điều đó thật tệ hại. Tôi cầu xin hội chúng tha thứ cho tôi. Các hội chúng trên khắp thế giới, những người đang lắng nghe những cuộn băng này, hãy tha thứ cho tôi. Tôi đã sai. Tôi không nên mang nó như vậy. Đó không phải là sứ mệnh của Ngài lúc đầu tiên. Đó là một dấu hiệu hướng về sứ mệnh. Tôi đáng nên cầu nguyện cho mọi người đau ốm ở bất cứ nơi đâu.

Bây giờ, hãy nhìn xem, nó lại ở ngay trên vạt áo của mọi người, nếu các bạn tin rằng đó là sứ mệnh Chúa ban cho để thực hiện. Nó ở đây ở ngay

“Hai dấu hiệu sẽ được thêm vào.”

<sup>155</sup> Bây giờ vấn đề của nó là, chúng ta luôn chăm nhìn vào các dấu hiệu. “Ồ, Anh Branham, anh đặt tay của anh lên anh đó. Ô, anh phải xem những gì xảy ra. Đứng trước anh ấy khi anh ấy được xúc dầu, và anh ấy sẽ bảo tất cả mọi điều thầm kín trong lòng.” Đúng vậy.

Tôi đi vào bệnh viện một ngày khác. Có các Bác sĩ nhưng không tìm ra bệnh của người đàn bà. Khi các Bác sĩ rời phòng, người phụ nữ đi trở về và đứng trên giường của bà. “Họ nói họ không tìm ra bệnh của tôi, họ không biết gì cả. Anh Branham anh có thể giúp tôi không,” Bà nói.

Tôi nói, “Nếu bà tin thì tôi có thể.”

Và Thánh Linh có Phán, “Điều như -- như vậy. Đó là những gì chính xác. Hãy xem liệu không phải nó...” Bà ấy là một thành viên của hội chúng Junie Cash.

<sup>158</sup> Một người phụ nữ khác nói, “Lung của tôi.” Bà nói, “Họ không thể nói cái gì đã làm nên nó.”

Tôi nói, “Bà có tin tôi là Tiên tri của Ngài không?”

Bà nói, “Tôi tin.”

Tôi nói, “Chuyện gì đã xảy ra với lung của bà trước tháng 6, bà... Họ - họ đang điều trị cho nó, và cố gắng mổ đốt sương sống. Nó không phải là vậy. Nó được bó chặt vào dây thần kinh. Bà bị nó khi nhắc những vật nặng lên, khi bà làm việc cho chợ McSpaddin.

Bà nói, “Tôi đã nhớ nó, tôi nhớ nó khi tôi làm việc nặng.”

Điều đó không chữa lành bà. Đó chỉ là chỉ đến sứ mệnh. Hãy dựa nhanh vào cái biển báo, chúng ta hãy tiếp tục đi vào thành phố. Chúng ta hãy tránh xa các ngọn núi, chúng ta hãy cùng đi vào thành phố. Chúng ta hãy vượt qua sông Giô-đanh.

<sup>161</sup> Tôi đã không đúng. Tôi đã làm không đúng. Đó là lý do tôi dựa những bài giảng này trên cách mà tôi có. Bởi vì Ngài Phán, “**Như Ta đã ở cùng Môi-se, Ta cũng sẽ ở cùng các ngươi vậy.**” Và khi cánh tay Đó chỉ xuống và cùng vào trong đoạn Kinh thánh... Vì một khoảng thời gian tôi tự hỏi, bởi vì tôi không biết sứ mệnh là gì. Tôi luôn chăm nhìn vào những cái gì siêu nhiên vượt xa nó. Chúa không thể bỏ sứ mệnh của mình. Ngài ban cho sứ mệnh, và đó là những gì nó cần phải còn.

Nhưng tất cả người Ngũ Tuần đều thích các dấu lạ. Họ thích nhìn thấy nó. Kinh thánh có chép rằng, “**Đòng dõi hung ác gian dân này xin một dấu lạ.**” Nhưng sứ mệnh là, “Cầu nguyện cho người đau ốm.” 10 ngàn vạn lần, và tôi không cầu nguyện cho, bởi vì tất cả họ đều mong ước dấu lạ... Tất cả họ đều mong ước nó.

<sup>163</sup> Ngày khác, tôi đang cố gắng thi hành chức vụ, đi vào phòng. Và một người đi lên bục giảng và nói, “Bây giờ, Anh Branham, hãy đợi một phút. Trường hợp của tôi là khác. Tôi chỉ vừa biết một vài thứ.”

Tôi nói, “Bác sĩ có thể kiểm tra anh.”

“Ô, tôi không muốn điều đó. Tôi - tôi muốn biết ngay bây giờ. Trường hợp của tôi rất khác.”

Tôi nói, “Người anh em, tôi ghét phải làm điều này.” Hãy tiếp tục đi với nó, và điều đầu tiên mà anh biết, Thánh Linh...?... Nó...

Anh ấy nói, “Ngợi khen Chúa vì điều đó là đúng.”

Tôi nói, “Những người còn lại xin hãy lên đây để tôi cầu nguyện cho.”

Khi tôi làm điều đó, các bạn biết người kế tiếp nói gì không? “Trường hợp của tôi cũng quan trọng như anh ta.” Khi đó tôi phải làm khoảng chừng đến 6 hay 8 giờ, và kết thúc buổi nhóm, giống như họ giết tôi vậy.

Tôi luôn tự hỏi tại sao điều đó luôn xảy ra với tôi như vậy? Vì tôi đang làm nó một cách sai lầm. Đó chỉ là các biển chỉ đường chỉ về sứ mệnh mà thôi. Đó không phải là sứ mệnh. Các biển chỉ đường đã được đóng xuống ở mọi nơi trên thế giới. Và ngôn ngữ, Châu Phi, Châu Á, Châu Âu, trên khắp thế giới, qua mười ngàn và hàng triệu người, họ biết về biển chỉ đường đó. Tôi đã sẵn sàng để rời ngọn núi này. Tôi muốn vượt qua con sông Giô-đanh, tôi muốn bước vào cái gì đó xa hơn, nơi mà niềm tin của tôi sẽ đến được một điểm, khi tôi cầu nguyện cho mọi người, họ sẽ nhận được sự chữa lành.

<sup>168</sup> Hãy xem, Đức Chúa Trời đặt nó ngay ở phía sau vạt áo. “Người được sinh ra là để cầu nguyện cho người đau ốm. Nếu các người không thể làm cho họ tin...”

Tôi nói, “Họ sẽ không tin.”

Ngài Phán, “Ta sẽ ban cho các người hai dấu hiệu, và bởi dấu hiệu đó họ sẽ tin.” Hãy để ý, khi đó những dấu hiệu này, họ đã tụ họp lại vì chúng, những biển chỉ đường, thay vì sứ mệnh. “Hãy tin rằng các người được sai đến là để cầu nguyện.”

Bây giờ, hãy xem, khi mọi người đứng trong dòng người để được cầu nguyện, ngay khi đụng đến nơi... Tôi không thể làm gì cho đến khi họ đụng đến nơi đó. Và khi họ làm, khi đó tôi sẽ nói, “Tôi ban cho anh...”

<sup>171</sup> Hattie Wright, cô ấy-tôi đoán là cô ấy có ở đây sáng hôm nay, ngồi ở đây. Cô ấy là người đầu tiên, khi chúng tôi nhìn thấy những con sóc đó, và cô ấy biết sứ mệnh về nó, và khi chúng bầy vệt trắng mà Đức Chúa Trời tạo nên điều gì đó, tôi nói, “Đó cũng là Đức Chúa Trời đã tạo nên một con cừu đực cho Áp-ra-ham để thuyết phục ông về sứ mệnh của ông, cũng là Đức Chúa Trời đã tạo nên những con sóc, bởi vì đó là những gì tôi cần.”

Cô Hattie Wright bé nhỏ, ngồi ở phía sau Đền tạm (Nhà thờ), với tấm lòng hướng về phía Chúa và Hội thánh, cô ấy là một người tin, cô nói, “Anh Branham, nó không là gì ngoài sự thật.” Cô ấy không nói nó ở đây, Đức Chúa Trời nói từ trong tấm lòng của cô.

Tôi nói, “Hattie, hãy xin những gì cô muốn, tôi sẽ ban nó cho cô.”

Cô ấy hỏi, “Tôi phải cầu xin điều gì đây?”

Tôi nói, “Cô có bố mẹ già ngồi đây. Cô có một cô chị gái bị tàn tật.” Chị ấy vẫn còn phải ngồi trên ghế. “Cô có thể cầu xin cho cô ấy. Cô có thể cầu xin cho bố mẹ cô. Cô không hề có tiền. Hãy cầu xin mọi điều cô cần.”

Cô ấy nói, “Vâng, tôi không biết phải cầu xin điều gì đây.” Tôi nói, “Tôi không biết.” Cô ấy nói ước mong lớn nhất của cuộc đời cô là sự cứu rỗi dành cho hai con trai của cô.

Tôi nói, “Tôi ban cho cô 2 con trai của cô, trong Danh của Chúa Jesus Christ. Và cả 2 chúng đã cải đạo, yêu mến Chúa, cả 2 đều được báp-têm trong Danh của Ngài, và hầu việc Chúa mỗi ngày với tất cả tấm lòng của chúng.

<sup>176</sup> Anh El Daulton ngồi ở đâu đó trong này, ở ngay đây: cùng với hai đứa con của anh, cũng có điều tương tự. Tôi thấy, ít nhất, trong một chiến dịch, tám hay chín trăm, có lẽ là một ngàn người đi qua bục giảng, từng người một. Điều đầu tiên mà các bạn biết, tôi đi lên và cầu nguyện. Chắc chắn, họ sẽ khỏe mạnh lại. Và rồi có một bé gái xuất hiện với căn bệnh bạch cầu. Chắc chắn tôi biết có chuyện gì đang xảy ra với cô bé, không bao giờ nói với ai một từ nào cả, nhưng khi cô gái bước tới bục giảng, tôi nói, “Cháu yêu dấu, ta ban cho cháu ước muốn của tấm lòng cháu. Cháu bị bệnh bạch cầu, ta ban cháu sự chữa lành trong Danh Chúa Jesus Christ.” Tôi quay về phía Hội thánh, và nói, “Tôi thách bất cứ người nào ở đây, dẫn cháu này đến Bác sĩ, và khám cho cháu, và hãy xem liệu rằng có còn bất kỳ dấu hiệu của bệnh bạch cầu nữa không.” Tại sao? Cháu đó đã nghe giống như bà Ra-háp, và cháu đã tin nó với tất cả tấm lòng của cháu. Khi đó Đức Chúa Trời, qua Thánh Linh, đến và nói, “Đó là bé đó.” Hằng trăm người đã bước qua bục giảng mà không(theo như tôi biết) nhận được gì cả. Tôi chỉ đơn giản cầu nguyện cho họ mà thôi.

<sup>178</sup> Nó ở ngay sau con người, “Nếu các người tin”, sứ mệnh được ban cho. Đó là sự độc đáo. Các biển chỉ hiệu đã được tạo nên. Bây giờ, nếu các bạn có thể tin điều đó, nếu các bạn tin rằng Đức Chúa Trời sai tôi đến với thế giới để cầu nguyện cho người đau ốm, thì tôi sẽ có khả năng cầu nguyện bởi lời cầu nguyện đức tin. Đó chỉ là cách duy nhất để làm nó. Ngài sẽ không bao giờ từ bỏ sứ mệnh của Ngài. Tôi đã thất bại trước Ngài. Tôi đã có 14 năm với không gì cả ngoài sự nhận biết một cách thẳng thắn, quanh quanh khắp thế giới, cho đến 10 ngàn lần, một triệu trường hợp, tôi đoán là vậy. Tôi hỏi các bạn một điều. Nó đã từng chỉ sai chưa? Không, thưa ông. Và nếu biển chỉ đường là đúng thì sứ mệnh sẽ là đúng nhiều hơn bao nhiêu nữa. Nếu dấu hiệu, đó là một phần thứ yếu, nếu biển chỉ đường chỉ hướng về thành phố, và nếu nó chỉ đúng đường cho các bạn vào thành phố, thì thành phố sẽ đúng chính xác như nó chỉ khi các bạn đến. Đó là sứ mệnh.